

பழநிமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

புலவர்
கபிலவாணன்

ஓம் சரவணபவ

பழநிமலை
முருகன்
பிள்ளைத்தமிழ்

புலவர்
கபிலவாணன்

புலவர் கபிலவாணன். (குமரி பேனா,)

174 மன்னார்சாமி கோயில் தெரு, இராயபுரம்.

சென்னை - 600013.

- பழநிமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
[கவிதை]
- (C) புலவர் கபிலவாணன்
8—10—'43
105, கால்வாய்க்கரை சாலை,
சி. ஐ. டி. நகர் : நந்தனம்,
சென்னை - 600 035.
- ஒவியம் : அட்டையும் பிறவும்
ஒவியர் வசந்தன்
- முதற் பதிப்பு
ஆகஸ்டு : 1985.
- அச்சிட்ட படிகள் 2000
- கிடைக்குமிடம் :-
புலவர் கபிலவாணன், [குமரி பேனா]
174 மன்னார்சாமி கோயில் தெரு,
இராயபுரம் : சென்னை-600013.
- அச்சகம்
ஜீவன் அச்சகம்,
163, பெரிய தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600005.
- வெளியீட்டுப் பொறுப்பு:
இறைமுதல்வன், எம்.ஏ.,
- விலை ரூ. 12. 00

* திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் சமய நூல்கள்
வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் நிதியுதவியைப்
பெற்று இந்நூல் வெளிவருகிறது.

என்னுரை

உருக்காலை நெருப்பை உள்ளத்தில் வளர்த்த வண்ணம் நாத்திகத் தனமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நமக்கு, முண்டியம்மன் நகரில் அதிர்ச்சி வைத்தியம் காத்துக் கொண்டிருந்தது... !

விட்டலாச்சாரியார் விடுகின்ற திரைக்கதை மாயங்கள் எங்களின் வீட்டில் கண்முன்னாலே நடந்து கொண்டிருந்தன.

பகுத்தறிவும் மார்க்கசீய வெளிச்சமும் மாய எதிரிகளின் பிடியிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்ற முடியாதபோது முருகப்பெருமானின் திருப்பெயரை அழுத்தி உச்சரிக்கத் தொடங்கினோம்! அழவும் தொடங்கினோம்.

வீட்டு வைத்தியநாதராம் முருகப்பெருமான் பேரருள் புரிந்தும், மிதி வண்டிக்குப் பயந்து போய் சரக்குந்து வண்டியில் சாய்ந்து விட்டோம்; ஆமாம்; போலித் துறவி ஒருவனிடம் சிக்கிக் கொண்டு விட்டோம்.

அந்த நிலையிலும் சிறு சிராய்ப்புகளோடு காயமேதும் இல்லாமல் எங்களை ஞானவள்ளல் காப்பாற்றியருளினார்.

பகுத்தறிவுக்கு எட்டாதவற்றை-விடுவித்துக் கொள்ள முடியாத விபத்துக்களை நேருக்கு நேராகவே யாம் சந்தித்தோம்.

சுருங்கச் சொன்னால் அதிர்ச்சி வைத்தியம்
கொடுத்து இப்படியொரு பிள்ளைத்தமிழ்ப்
பிரபந்தத்தை முருகப்பெருமானே வதுலித்துக்
கொண்டார் என்று கூறலாம்.

சுடர்விடும் சுக்கிர எழுத்துகளை வெள்ளைத்தாள்
வீதியில் அணிவகுக்கச் செய்தபோதே, எம்பேனா,
மணி மகுடம் சூட்டிக் கொண்டு விட்டது !

உதைத்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளைத்தமிழ்
பிறந்து வந்த போதும்-பாடல்களைப் பாடிக்
கசிந்துருகி நின்ற போதும் செவ்வேட பரம்பொருளின்
கருணையை நாம் நன்றாகவே உணர்ந்து
கொண்டிருக்கிறோம்.

நடந்து முடிந்த தொடர் விபத்தில் அடிச்சுவடே
இல்லாமல் அழிந்திருக்க வேண்டிய இக்குடும்பம், தலை
நிமிர்ந்து நடைபோடுவதே இச்சிற்றிலக்கியத்தை
முருகப்பெருமான் ஏற்றுக்கொண்டதற்குப்
புறச்சான்றாகும்.

அகச்சான்றாகப் பல அற்புதங்கள் நடைபெற்று
வந்திருக்கின்றன; நடைபெற்றும் வருகின்றன.
அவற்றை வரிவடிவமாக்குவது தவறாகும் என்பதால்,
பகிர்ந்துகொள்ள இயலாத நிலையில் அஞ்சி
விடுக்கின்றோம்.

இலக்கியத்திற்கு இலக்கியம் ; அருள்வேட்கை
யுடன் அணுகினால் திருவருள் கூட்டுவிக்கும் பாசுரம்;
பழமைக்கும் புதுமைக்கும் ஒருபாலம் ; இப்படி
அமைந்து கிடக்கிறது பழநிமலை முருகன் பிள்ளைத்
தமிழ் நூல். இலக்கிய ஆர்வலர்களும்-
மெய்யன்பர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்தல்
வேண்டும் என்பது எம் விழைவு ; வேண்டுகோள்.

பிள்ளைத்தமிழ் அச்சுவாகனத்தேறி, பேரழகுடன் உங்களின் கையில் திகழ்கிறது. எம் கெழுதகை நண்பரும் கவிஞருமாகிய திரு. இறைமுதல்வன் எம்.ஏ அவர்கள் இந்நூலை உருவாக்க எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் கணக்கில் ; ஞான வள்ளலின் கருணையால் எங்களின் நட்பு வளர்ந்து வருகிறது; அவரின் முயற்சிகளுக்கெல்லாம் யாம் நன்றி யுடையோம்.

திரு சுந்தரமூர்த்தி., திரு துரை. சுந்தரேசன். I.A.S. திரு. இல. பழமலை I.A.S; திரு.வி. ஜெயராமன், திரு சந்துலால் A. தவே, திரைப்படத்தயாரிப் பாளரான திரு. இராம. பாண்டியன், திரு. பத்மநாபன், திரு. எஸ். சுப்பையா B.E, திரு. ஐ. ஆர். பால சுப்பிரமணியம் ; திரு. கே. என். நமசிவாயம் ; திருமதி இராதாதியாகராஜன் ; கவிஞர் திரு. வானம்பாடி; இனிய பண்பாளரான கிருஷ்ணதாஸ்; அறந்தை திரு. விஜயசுந்தரம். திரு. ஜெ. சங்கரன் போன்றவர்களின் ஆக்கமும் ஊக்கமுமே இந்நூலைக் கௌரவித்திருக்கின்றன. அனைவர்க்கும் எம் நன்றி உரியன.

அறநிலையத்துறையில் பொறுப்புள்ள அதிகாரியாகத் திகழ்ந்து வரும் திரு. த. நாகராசன் B.Sc., அவர்கள் எம் கவித்துவத்தின் உயரத்தால் கவரப்பட்டவர். பற்பல சமயங்களில் எமக்குக் கற்பகத் தருவாகப் பயன் கொடுப்பவர். இந்த நூல் அச்சாகவும் அவரே எமக்கோர் உந்துவிசையாக அமைந்தார். அந்த நல்லவருக்கு எம் நன்றி.

திருப்பதி தேவஸ்தானம் இந்நூலைப் பரிசீலித்து, பெருமிதத்தோடு பெருந்தொகையை மானியமாக வழங்கியிருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் குருட்டாட்டமே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற போது-ஆந்திர மானிலத்துக்கோயில்-தமிழ் நூலுக்குப் பொருள் வழங்கிச் சிறப்பிக்கும் பணியை நினைக்கும் போது....நம்மை நினைத்து நாமே வெட்கப் படுகிறோம் !

வடவேங்கடத்தானை வணங்கிக் கொள்கிறோம் ; தொடர்பிற்குரியவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறிப் பாராட்டுகிறோம்.

பிள்ளைத் தமிழில் தோய்ந்து மகிழ்ந்து, ஆய்வுரை எழுதிய நெடுமாண் நீதிபதி செங்கோட்டு வேலன் அவர்களுக்கும், திரு. சிலம்பொலி. சு. செல்லப்பன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

நூலை அச்சிட்டுதவிய ஜீவன் அச்சகத்தார்க்கும், ஆப்செட் முறையில் அட்டையை அச்சிட்டுக் கொடுத்த வள்ளிமயில் ஆப்செட் அச்சகத்தார்க்கும் ஓவியர் வசந்தன் அவர்களுக்கும் எம் நன்றி உரியன. புலவர் வெற்றியழகனின் உழைப்பையும் இந்நூல் பெற்றுக் கொண்டிருப்பதால் அவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

“இல்லறத்தான் அல்லேன் இயற்கைத் துறவியல்லேன்
நல்லறத்து ஞானியல்லேன்”

என்று திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் முருகப் பெருமானிடம் முறையிடுகிறார்.

யாமும் இம்முன்று நிலைகளில் ஒன்றிலேனும் நிலைபெறாமல்-ஆன்மதாகத்தோடு தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாமல்ல புரத்துத் தவயோகி-குருஜி-C.K.S. அவர்கள் வழியாகத் தவயோகக்

கல்வியைத் தொட்டுக்காட்டச் செய்து-எம்மை வழி
நடத்திச் செல்லுகின்ற குகப்பெருமானின் பேரருளை
எண்ணி வியந்து மனம்கசிந்து நிற்கின்றோம்.

நினைத்தவர்க்கு நினைத்தவற்றை அருளுகிறவன்
முருகப்பெருமான். அவன் திருவடித் தாமரையை
நெஞ்சில் வைத்து உலகம் உய்ய அருள் பொழியுமாறு
அவனை வணங்கிநிற்கிறோம்...

வாழ்க தெய்வத்தமிழ் !

வளர்க இறை நெறி !

சென்னை 35
10-8-85 }

—கபிலவாணன்

மதிப்புரை

சிலம்பொலி சு. செல்லப்பன், எம்.ஏ., பி.டி., பி.எஸ்.

இயக்குநர். தமிழ் வளர்ச்சி இயக்ககம். சென்னை-1.

தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் பிள்ளைத் தமிழ் ஒன்று. இது பிள்ளைக் கவி எனவும் வழங்கப்படும். கடவுளரை அல்லது சிறப்புமிகு பெரியவர்களைக் குழந்தையாகக் கொண்டு, அக்குழந்தைக்குப் பத்துப் பருவங்களை அமைத்துக் கொண்டு பருவத்துக்குப் பத்துப் பாடல் வீதம் மொத்தம் நூறு பாடல்கள் பாடப்படுவது பிள்ளைத் தமிழின் பொது இலக்கணம்.

அந்த மரபிற்கேற்ப, புலவர் கபிலவாணன் அவர்கள் “பழநிமலை முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்” என்னும் இவ்வழகிய நூலை இயற்றியுள்ளார். திருமால், சிவபெருமான், சக்திதேவி போன்ற தெய்வங்களைக் குழந்தை முருகனைக் காக்குமாறு கவிஞர் வேண்டுகிறார். “இணையடியின் சிலம்பொலிக்க, கனகத் தண்டை இசைத் தமிழ் பிறப்பிக்க, மெய்ப்பாடு காட்டிச் செங்கீரை ஆடுமாறு” குமரனைக் கேட்கிறார். “பொன்னார மார்பனே! பழநிமலை நாதனே! முருகா! தாலே தாலேலோ” எனக் குழந்தையைத் தாலாட்டி மகிழ்கிறார். “நினைதிரு கரமலர் இணைந்தொரு லயமுடன் கொட்டுக சப்பாணி” எனக் குழந்தையைச் சப்பாணி கொட்டக் கேட்கிறார்! “கன்னற் சாறே

கந்தா ! மகிழ்ந்தொரு முத்தம் தந்திடுக” என முத்தம் தருமாறு முருகனைக் கெஞ்சுகிறார். “பைந்தமிழ்க் குமரியைத் தந்த எம் பழநியோய் ! பாமாலை சூட நீ வருகவே” எனப் பாராட்டித் தன்னிடம் வருமாறு அழைக்கிறார். “வெண்திங்கள் நீயிவண் வெகுளிக்குள் வீழாமல் விரைவாக விளையாட வா வா” என நிலவை முருகனோடு விளையாட அழைக்கிறார். “மலைவளம் மிகுந்த பழநியில் வளர்வாய் சிறுபறை முழக்கியருள்வாயே” எனச் சிறுபறை முழக்க முருகனைத் தூண்டுகிறார். “துகளறு பழநிக்கிறை நீ எம் சிற்றில் சிதையேல் சிதையேலே” எனச் சிற்றில் கட்டி விளையாடும் சிறுமியர், முருகனைக் கெஞ்சி வேண்டச் செய்கிறார். “தொழுவார் விழிநீர் துடைத்தருள் செய்முருக சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்” என முருகனைச் சிறுதேர் உருட்டச் செய்கிறார். இவ்வாறாகப் புலவர் கபிலவாணன் பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கணத்திற் சிறிதும் வழுவாது இவ்வினிய நூலை இயற்றியுள்ளார்.

பிள்ளைத் தமிழ் என்றவுடனேயே நம் நினைவுக்கு வருபவர் குமரகுருபரரே ! அவர் தமிழையே தெய்வமாகவும், தெய்வத்தையே தமிழாகவும் பாடிச் சிறப்பித்தவர். “தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடல் தொடையின் பயனே ! நறைபழுத்த துறைத்தீந் தமிழில் ஒழுகும் நறுஞ்சுவையே” எனும் அவருடைய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடலடியை அறிந்து மகிழாதார் இல்லை. குமரகுருபரர் ஒப்பவே நண்பர் கபிலவாணனும் முருகனைத் தமிழாக்கி, தமிழை முருகனாக்கிப் பாடியுள்ள அடிகள் நம் உள்ளங் கொள்ளை கொள்வனவாய் உள்ளன.

அவர்முருகனை,

முத்தமிழ்க் குமரேசா !
 தண்டமிழ்க் கொண்டலே !
 நற்றமிழ் விற்பன்ன !
 தமிழ்தந்த குமரன் நீ !
 செந்தமிழ் கேட்டுச் சிந்தை மகிழ்ந்திடு செவ்வேள் !
 பைந்தமிழ் மொழிக்கருள் செய்திடு வள்ளல் !
 தெளிதமிழ்ப் புலவனாம் பழ மிமலை முருகன் !
 தமிழ்ப்பா அணியும் செவ்வேட் சுடரே !
 செஞ்சொற் புலவ ! திருமுருக !
 முழுதும் பழுதில் தமிழ்தந்தாய் முத்துக்குமரா !
 பழரசத் தமிழ்தந்து பரமகுரு வானவன் நீ !
 இயலிசை கூத்துக்கு வித்திட்ட மூலவா !
 தென்தமிழ்ப் பாடற்கு உவந்திடும் குமரன் நீ !
 தென்றமிழ்க் கேங்கி நீ
 மன்றினிற் புலவரொடு
 அமர்ந்தாய்

எனத் தமிழோடிணைத்து உளம் குளிரப் பாடி
 மகிழ்கிறார்.

புலவர் கபிலவாணனின் சொல்லாட்சித் திறன்
 போற்றுதற்குரியது.

சக்தி தேவியை

புரிமுழலி அன்னமென
 நடைபயிலும் பாகுமொழி
 பேசுமிளம் பூங்கொடிச்சி எனவும்

முருகனை,

உச்சிமுதல் பாதம்வரை
 எழில் ஒழுகும் அருள்ஞானத்
 திருவடிவு
 தண்ணிலவு போற்குளிர்ந்து
 தாய்போல அமுதாட்டும்
 நிகரிலாக் குறிஞ்சிக்கோ

எனவும்

பாடியுள்ளவை தங்கு தடையற்ற அவருடைய
நடையோட்டத்துக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாம் !

கவிதைக்குச் சிறப்பளிப்பது கற்பனை ! புலவர்
கபிலவாணனின் கற்பனை வளத்தை இந்நூலில் பல
இடங்களில் காணமுடிகிறது. பகலவன் மேற்கில்
சென்று மறைவதை வழக்கி வீழும் சக்கரமாகக்
கற்பனை செய்கிறார்.

வழுக்கி விழுமொரு
சக்கரம் போலவே
கடலிற் குளித்தெழ
மேற்கிற் செல்பவன்.

என்று பாடுகிறார்.

குறிஞ்சியை அவர் வருணிக்கும் திறம் போற்றற்குரிய
தாயமைந்துள்ளது. குறிஞ்சி மங்கையின் தாவணி
அருவி. அருவியின் நுரையோ அத்தாவணியின்
சரிகை. பள்ளத்தாக்குகளில் உள்ள தாவரங்கள்
அம்மங்கையுடுத்தும் பச்சைப் பட்டாடை. மலைகளிற்
சூழ்ந்துள்ள கருமேகமோ அவருடைய கூந்தல் ;
மலையின் அடிவாரம் அவருடைய திருப்பாதம்.
பூத்துள்ள மலர்த் தொகுதி அவள் அணிந்துள்ள
அணிகலன்கள் !

நுரைச்சரிகை அருவியொரு
புதுத்தாவணி இடைப்பள்ளத்
தாவரங்கள் பட்டாடையாம் ;

புகைமேகம் கருங்கூந்தல்
அடிவாரம் திருப்பாதம்
மலர்நகைகள் அணிகுறிஞ்சி

என்பது கபிலவாணனின் கற்பனை ஓவியம் !

சுவையொழுகு நறுந்தேன்

தமிழ்மாலை தனைச் சூடும்

ஐந்துகை நால்வாய் முக்கண்ணன்

சுளகுநிகர் இருசெவியன்

பிறைபோலும் ஓர்மருப்புப்

பெம்மானாம் பிள்ளையார்

எனும் இப்பாடலடிகளில் ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று என எண்களை இறங்குவரிசையில் முறைப்படுத்திப் பாடித் தம் பாட்டுத் திறத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறு பல்வேறு சுவைகளும் நிறைந்ததாக இப்பனு வல் விளங்குகிறது. பகழிக் கூத்தர் இயற்றிய திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழை “இது பிள்ளைத் தமிழாயினும் பெரிய தமிழ்” என்பர். அக்கூற்று; நண்பர் கபிலவாணனின் இந்நூலுக்கும் பொருந்தும். பாடு பொருளில் வேறுபடுவோர் இருக்கலாம். எனினும் பாடியுள்ள தமிழ் அனைவர்க்கும் இனிக்கின்றதாய் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சென்னை-1

26-10-84.

அன்புடன்,

சு. செல்லப்பன்.

திருநாய்வுத் தீர்ப்புரை

நெடுமாண் நீதிபதி. செங்கோட்டுவேலன்
உயர்நீதி மன்றம், சென்னை-1.

தமிழ் மொழிக்கு அணிசெய்யும் தொண்ணாற்றாறு
வகைப் பிரபந்தங்களுள் பிள்ளைத்தமிழும் ஒன்று.
கடவுளையோ, பாட்டுடைத் தலைவனையோ, குழந்தை
யாகப் பாவித்து, குழந்தைக்குரிய பத்துப் பருவங்களை
அமைத்துப் பாடுவதே பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம்.

பிள்ளைத் தமிழில், ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், காப்பு-
செங்கீரை - தால் - சப்பாணி-முத்தம் - வருகை - அம்புலி -
சிறற்றில் - சிறுபறை - சிறுதேர் எனப் பத்துப் பருவங்களாக
அமையும்.

பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்குரிய பத்துப் பருவங்கள்
காப்பு - செங்கீரை - தால் - சப்பாணி - முத்தம் - வருகை -
அம்புலி - அம்மானை - நீராடல் - ஊசல் என்று இலக்கண
நூல்கள் சொல்லும். ஒவ்வொரு பருவமும் பத்து ஆசிரிய
விருத்திதங்களைக் கொண்டு விளங்கும்.

நூலாசிரியர் தாம் பாடவந்த கடவுளையோ
பாட்டுடைத் தலைவனையோ, குழந்தையாகப் பாவித்துக்
கொண்டு, இக்குழந்தைக்கு எவ்விதத் தீங்கும் நேரா
வண்ணம் காக்குமாறு வேண்டிக் கொள்வதாய் அமைவதே
காப்புப் பருவம். அம்மரபிற்கேற்ப இந்நூலாசிரியரும்
பாட்டுடை நாயகனாம் 'பழநிமலைப் பேரழகை'க்
காக்குமாறு திருமால் - சிவபெருமாண் - சக்திதேவி -
கணபதி - பிரமதேவன் - கலைமகள் - திருமகள் - சூரிய

பகவான் - காளிமாதேவி ஆகிய இறை வடிவங்களை
வேண்டுகிறார். திருமாலைப் பரவும் போது,

“விண்ணாகி மண்ணாகி
விரிதமிழ்ச் சுவைக் கேங்கி
ஆழ்வார்கள் பாடல் கேட்டு”

என்று வரும் பாடல் அடிகள் வைணவ சம்பிரதாயத்தில்
திவ்வியப் பிரபந்தத்திற்கு உள்ள அர்த்தத்தைக் குறிக்கும்.

சிவபெருமானை ‘மறை தொடா உச்சியாகி’ என்று
சிறப்பிக்கிறார். திருமகளை,

‘நைந்திடா வீரமும் நவமணியும்
நல்வாழ்வு சந்தான நிறைவுமருள்
பேரெழில் மங்கை’

என்று குறித்திருப்பது ‘தனந்தரும் கல்வி’ தரும் எந்நாளும்
தளர்வறியா இனந்தரும்’ என்ற அபிராமி அந்தாதிப்
பாடலை அடியொற்றிச் செல்வதாக அமைந்துள்ளது.

சூரிய பகவானைப் பாடல் வரிகளால் வழிபடும்போது
பழநியாண்டவரை,

‘மழலை வயதினில்,
வேதமுரைத்து நான்
முகனை மடக்கியே
ஞானமாய் நின்றவன்’

—என்று புகழ்வதால் முருகப் பெருமான் செய்த திருவிளை
யாடல் நினைவிற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது.

இறைத் தன்மையை யாவரும் அடையக்கூடும் என்ற
உண்மையை, தேவர்களை வாழ்த்தும் போது,

“மறையோதி நிறைவான
தவயோகப் பயனாலே
இறையான தேவர்தம்மை”

என்ற வரிகளின் வழியாக எடுத்துரைக்கிறார் கவிஞர்.

செங்கீரைப் பருவமாவது குழந்தை ஒருகாலை மடக்கிக் கொண்டு ஒரு காலை நிமிர்த்தி இருகைகளையும் தரையிற் பதித்து முகத்தை மேலே தூக்கி ஆடுகிற நிலையாகும். இப்பருவத்தைப் பாடவந்த இந்நூலாசிரியர், கிருத்திகைப் பெண்கள் செவிலியாய் நிற்க, முருகப் பெருமானைப் பாவனைச் சேயாக்குகிறார். பாவனைச் சேய் என்ற சொற்பிரயோகம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

அறிவு மயமான, ஆண்டவனை, 'மதிநனி பெரியவன்' என்றும் 'வினைக்கதிர் விளையாமல் தடுத்திடும் மருந்து' என்றும் நயமாக அழைக்கிறார்.

தாலப் பருவமாவது குழந்தையைத் தொட்டிலிட்டு தாய்மார் நாவினால் பாடும் பாட்டுடன் அத்தொட்டிலை ஆட்டும் நிகழ்ச்சியாய் அமைவது. அலகிலா அழகனாகவும், முடிவிலா ஆற்றலாகவும், தான் தோன்றியாகவும், பழநியம் பதியுறை பைந்தமிழ்க் கொண்டலாகவும் முருகனைக் காண்கிறார் கவிஞர்.

"தென்றமிழ்க் கேங்கி நீ மன்றினிற் புலவரொடமர்ந் தாய் தாலே தாலேலோ!" என்ற வரி பைந்தமிழால் "வைதாரையும் வாழவைப்போன்" என்ற அருணகிரி நாதரின் அமுதப் பாடலை நினைவுபடுத்திகிறது. தமிழ் மொழியைப் "பொருப்பினிற் பிறந்து தென்னன் மடியிலே வளர்ந்த காரிகை" என்று அழகுறப் பாடுகிறார்.

பழநியம்பதியுறை முருகப் பெருமான் திருவருளால் நமகிசுக் கிடைப்பவற்றை எடுத்தியம்பும் கீழ்க்கண்ட அடிகள் மனத்தை விட்டகலாதவை.

மனக்குதிரை தனையடக்கும்
செருவார்க்கும் அழிக்கவொணா
அரணாகும் அறிவுச் செல்வம்

மயக்கவிருள் தனைநீக்கும்
மெய்ப்பொருளை இனங்காட்டும்
மேன்மக்கள் தொடர்பு கூட்டும்

இணக்கமுறு பேரவையில்
தன்னிலையை மீக்காட்டும்
நெஞ்சினில் மகிழ்ச்சி சேர்க்கும்

எப்பொருள் யார் யார்வாய்
இருந்து வெளிவந்தாலும்
உண்மையை எடுத்து ரைக்கும்

தனக்குவமை இல்லாதான்
தாள்சேரும் வழிவகை
தனைநன்கு விளக்கி நிற்கும்

சினநெருப் பெழாமலே
சமஞ்செயும் அறிவருள்
வேஷவா தாலே தாலேலோ !

என்று அபிராமி அந்தாதி, திருக்குறள், புறநானூறு ஆகிய
நூல்களாம் கனிகளைப் பிழிந்து, அந்தச் சாற்றில்
விளைந்து நிற்கும் கவிதை வரிகள் மிக அழகானவை.
மனத்திற் பதிந்து மகிழ்ச்சி தரத் தக்கவை!

தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்டும் பருவத்தில் மயிலின்
தோகையை வர்ணிக்க வந்த இக்கவிஞர்,

கோல மஞ்ஞை மெய்யினிலே
கூட்டுற வாகும் பலவண்ணம்

என்று மயிலைப் பாடுகிறார்.

வாழ்க்கையில் நம்மைப்பற்றும் ஆசாபாசங்களைக்

கருவிலே கிடைத்த சாளரங்கள்
காமவெகுளி மயக்கங்கள்
கைப்பிழிக் கடங்கும் இதயத்தில்
கணக்கில் அடங்கா ஆசையலை

என்றும், ஆண்டவன் ஆசாபாசங்களை விலக்கி ஆட்கொள்
பவன் என்பதை,

பொறிவகைக் களிறுகள்
தறிகளில் நிலையுறத்
தோட்டி கொடுத்தவனே

என்றும் அறிவிக்கிறார்.

அமுதாறித் ததும்பும் அருள்விழிக் குழந்தையாம்
முருகனை முத்தித் தருக என்றுவேண்டும் முத்திப்
பருவத்தில்

மலையையும் ஒருசில
ஊரையும் வயிற்றினில்
அடக்கிய பெருங்க டற்குள்

வாழ்ந்திடும் வாலுகம்
ஈன்றிடும் முத்தமும்
நல்விலை பெறுவதுண்டு

நிலைபெற வளர்ந்துள
மலைவேய் முற்றினால்
நிலத்தினில் சொரியும் முத்தம்

நித்திலம் தனக்கொரு
சரியான விலையுண்டு
நெல்முத்துத் தருவதுண்டு

மலைமகள் சேய்வாய்
முத்தம் தனக்கொரு
விலையிலை முத்தம் தருகவே !

என்ற வரிகள் பகழிக்கூத்தரின் சுவையான பாடல்வரிகளைப்
போல அமைந்து சுவை கொடுக்கின்றன.

கத்துந் தரங்கம் எடுத்தெறியக்
கடுஞ்சூல் உளைந்து வலம்புரிகள்
கரையிற் றவழ்ந்து வாலுகத்திற்
கான்ற மணிக்கு விலையுண்டு

தத்துங் கரட விகடதடத்
 தந்திப் பிறைக்கூன் மருப்பின்விளை
 தரளந் தனக்கும் விலையுண்டு
 தழைத்துக் கழுத்து வளைந்தமணிக்

கொத்துஞ் சுமந்த பசுஞ்சாலிக்
 குளிர்முத் தினுக்கு விலையுண்டு
 கொண்டல்தரு நித்திலம் தனக்குக்
 கூறுந் தரமுண் டுன்கனிவாய்
 முத்தந் தனக்கு விலையில்லை
 முருகா முத்தம் தருகவே
 முத்தம் சொரியும் கடலலைவாய்
 முதல்வா முத்தம் தருகவே

என்று பாடிய பகழியாரின் மொழியைப் பொன்னே போற்
 போற்றியுள்ளார் இக்கவிஞர்.

சக்தி சொல்மயமாகவும் சிவத்தைப் பொருள்
 மயமாகவும் முருகனைச் சொற்பொருள் மயமாகவும்

எல்லாம் ஆன உமையம்மை
 சொல்லாய் நிற்கச் சிவபெருமான்
 பொருளாய் நிற்பார் மொழியினிலே
 இரண்டும் ஆனவன் நீயேதான் !

என்று பாடி சக்தி சிவமாக முருகனைக் காண்கிறார்
 கவிஞர். வானம் முருகனின் நகமாகவும், முருகனுக்கு
 வையம் கடுகாகவும், கோளங்கள் வடிவேலிலிருந்து
 கிளம்பிய தீப்பொறிகளாகவும் உருவகிக்கிறார் கவிஞர்.

ஐம்பொறிகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கணபதியின் அருள்
 உதவும் என்பதை,

ஐம்பொறி யானைகள்
 தறிகளில் நின்றிட
 அருள்பொழி முகிலெனும் கணபதியாம்
 என்ற வரிகளால் தெரிவிக்கிறார்.

குழந்தையை வருக வருக என அன்புடன் அழைக்கும்
வருகை அல்லது வாராணைப் பருவத்தில் அபிராமி
அந்தாதி வரிகளை நினைவிற் கொண்டு

நோயிலா வாழ்வொடு
மனமொத்த இல்லறத்
துணைதரும்; இன்பமாகும் !

உளவலியும் பெறற்கரிய
மக்களும் பெருஞானப்
பேறொடு வீடும் நல்கும்

வாழ்வெலாம் மனக்குதிரை
அமைதியாய் நடையிட
வளந்தரும் முருக நின்பாதம்

என்று முருகன் அருளின் வலிமையைப் போற்றுகின்றார்.

முருகன் அருள்முன் கோட்களின் தீமை நில்லாது
என்பதை விரிவாகப் பாடி, நாள் என் செய்யும், வினை
தான் என் செய்யும்' எனத் தொடங்கும் அருணகிரி நாதர்
பாடலை நினைவு படுத்துகிறார். திருச்செந்தூர்ப்
பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியர் பகழிக்கூத்தர் பிள்ளைத் தமிழ்
கேட்டு அவர் வயிற்றுநோயை நீக்கியருளிய முருகப்
பெருமான் மகிமையை

'செந்தூர்ப் பதியுறை வடிவேலா,
பகழிக் கூத்தர் தமிழ் கேட்டுக்
கவிஞர்க் கருளும் புரவலன்நீ
பதக்கம் அணிவித் தருள்செய்தாய்'

என்ற அடிகளில் போற்றிப் புகழ்கிறார்.

பாட்டுடைத் தலைவனாம் குழந்தையை ஒக்கலையில்
வைத்துக் கொண்டு சந்திரனை நோக்கி, இக்குழந்தை
யுடன் விளையாட வா என்று சாம - பேத - தான - தண்ட
முறைகளால் அழைப்பது அம்புலிப் பருவம். இப்பருவத்

தைப் பாட வந்த கவிஞர், மனித முயற்சியால் சந்திர
மண்டலத்தில் நடந்த சாதனையைப் பாராட்டி,
அதுபோல் தவமெனும் முயற்சியால் முருகனை அடைய
லாம் என்ற ஒப்புமை கூறியது நயமுடையது.

சந்திரனைப் பார்த்து

அளிமிக உடையைநீ
அசைவிலா முயற்சியால்
அடைதற்கும் உரியை யார்க்கும்
அயில்வேல் அரசும்மிக
அளிசெயும் தவமெனும்
முயற்சியால் அடையவும் கூடும்

என்று இயம்பும் வரிகள் விஞ்ஞானத்தையும், மெய்ஞ்
ஞானத்தையும் இணைப்பதாக அமைந்துள்ளது. துணை
யைப் பிரிந்த உயிர்களை வாட்டும் தன்மையுடைய
சந்திரன் ஒளியை, முருகன் கருணை நிரம்பிய விழிகளுக்கு
ஒப்பிட்டு நயம்பட

நெற்றிக்கு முகத்துக்கு
நிகரென உவமிக்கும்
நிலவுநீ காய்வதன்றி

துணையிலா நெஞ்சுக்
கிதமான செயலேதும்
இதுவரை செய்ததுண்டோ...?

..... /

புரையிலாக் குமரனின்
அமுதூறித் ததும்பிடும்
விழிச்சுடர்க் கொப்பிலை நிலவுநீ''

எனக் கூறியுள்ளார்.

பாலொடு கலந்த நீர் பாலாகுமாறு போல் முருகன்
அருளில் தோய்ந்தால் உன் களங்கத்தை நீக்கிக்
கொள்ளலாம் என்று சந்திரனை அழைப்பது இனிமை

பயக்கும் சொற்களாக அமைகிறது. முருகனின் வேலும் மயிலும் அகப்புறப் பகைகளை அழிக்கவும், முக்கால முணர்ந்து கொள்ளவும், காலனை உதைக்கவும், கடுவிடப் பாம்பைக் கையால் எடுக்கவும் வேண்டிய சக்தியை அளிக்கும் என்ற வரிகள், தாயுமானவர் பாடலை நினைவிற்குக் கொண்டு வருகின்றன.

பாட்டுடைத் தலைவனாகிய குழந்தையைச் சிறுபறை முழக்குமாறு வேண்டும் பருவத்தில் முருகன் அகந்தையெனும் உள்முலம் தனைச் சுட்டறுக்கின்ற வீட்டு வைத்திய நாதன் என்றும், தங்கரதத்தில் ஊர்பவன் என்றும் சிறப்பிக்கப்படுகிறார். பழநியம்பதியில் கடைத்தெரு வணிகர் எழுப்பிடும் குரலில் திருமறை ஒலியும் கலந்திடும் செய்தி குறிக்கப்படுகின்றது.

பாட்டுடைத் தலைவனாகிய குழந்தையைச் சிறுபறை முழக்குமாறு வேண்டும் சிறுபறைப் பருவத்தில், இக்கவிஞர் கனவு காணும் சமுதாயத்தைச் சித்தரித்து, இக்கால நாட்டு நடப்பையும் நம் கண்முன் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

வஞ்ச மனத்தார் எளியோரை
வதைத்துயிர் வாழ்வார் தனித்துண்பார்
வறுமையை நாட்டில் வளர்த்தற்குச்
சொற்சிலம் பாடும் கொடுவேடர்

நெஞ்சப் பாறைகள் கிடுகிடுக்க
நிலத்தில் அறத்தாய்க் கெதிரிகளைக்
கொன்று குவிப்பாய்; உணவின்றிக்
காயும் பேய்க்கொரு விருந்தாகப்

பஞ்சமா பாதகம் புரிவோர் கைப்
பாவை யாகுந் திருமகளை
இருப்பறை விட்டுக் கொணர்தற்கு
இருநிலம் சமமாய் வாழ்தற்குச்

செஞ்சொற் புலவ திருமுருக
இன்றுன் சிறுபறை முழக்கிடுவாய்
சைவச் சுடர்மணிச் சுடர்வேலா
இன்றுன் சிறுபறை முழக்கிடுவாய் !

என்று, மக்களைப் பேச்சால் மயக்கி வறுமையை வளர்த்திடுபவர்களைச் சொற்சிலம்பாடும் கொடுவேடர் என்றும், திருவேறு, தெள்ளியராதலும் வேறு என்ற அடிப்படையில் பஞ்சமா பாதகம் புரிவோர்க்குக் கைப்பாவையாகும் திருமகள் என்றும் நயம்படச் சொல்லி, சமமாய் வாழும் சமதர்ம நெறி நிலைக்க முருகனருளை வேண்டுகிறார் கவிஞர்.

சிறுமியர் அமைத்த சிற்றிலைச் சிதையாதிருக்கும்படி வேண்டும் சிற்றில் பருவத்தில் வரும்.

நினைஉன் தாயர் மடியேற்றி
ஞானப் பாலாம் அமுதூட்டி
நித்திய அணிமணி பலபூட்டி
வீட்டில் இருக்கச் சொன்னாலும்
மனையை விட்டிப் புவிசேர்ந்தாய்

என்ற வரிகள்

பொய்யா வளமைப் பொருளைத் துறையில் நீராடிப்
பூட்டுங் கலங்கள் வகைவகையாய்ப் பூட்டியெடுத்து
முலையூட்டி
மெய்யா லணைத்து மருங்கினில் விட்டார்''

என்ற திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ் வரிகளை நினைவூட்டி நிற்கின்றது.

குழந்தை சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும் பதீதாம்
பருவத்தில் இயலிசைக் கூதிதுக்கு வித்திட்ட மூலவன்
என்றும், இடமெல்லாம் நிறைந்துள்ள வேலன், குது
வாதிலா அடியார்க்கருள் செய்யும் சுப்பிரமண்யம்,
தீதேதுஞ் செய்யாத தென்பழநியாண்டவன், என்றும்
பலவாறு புகழ்ந்து பேசுகிறார்.

தெய்வமணமும்-சொல்நயமும்- கவிதை வளமும் கருந்
தாழமும், காலத்துக்கேற்ற கருத்துகளைத் தன்னகத்தே
கொண்டதுமான இக்கவிதை நூலைத் தமிழ்கூறும் நல்லுல
கத்திற்களித்த கவிஞர் கபிலவாணன் போற்றுதற்குரியவர்.
பைந்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் இத்தமிழ்க்
கடவுள், இனிய கவிதைகளால் இறையருளின் இயல்பு
பகர்ந்த இக் கவிஞருக்கு வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த இடர்ப்
பாடுகளை நீக்கியருளியதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

கவிதைத் தொழிலாளியாகிய இக்கவிஞர் இந்நூலை
இயற்றியதன் விளைவாக, திருவருள் முதலாளியாகப்
பரிணமித்துள்ளார்

உள்ளத்தில் நிறைந்த உண்மைப் பொருளாம் பழநி
யாண்டவனை இன்பம் பயக்கும் இனிய, எளிய, சொற்
களால் ஆக்கப்பட்ட இந்நூல், கவிமணி தேசிகவிநாயகம்
பிள்ளை அவர்கள் வகுத்த இயல்புகள் அனைத்தையும்
தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

உள்ளத் துள்ளுது கவிதை—இன்பம்
உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்—உண்மை
தெரிந்துரைத்து கவிதை.

என்று எடுத்தியம்புகிறார் கவிமணி.

உள்ளத்தில் நிறைந்த பழநிப் பெருமானை அழகிய தமிழ்ச் சொற்களால் இன்பம் பயக்கும் கவிதையாக வடித்திருக்கும் இந்நூல் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பயன் தருவதாகும்.

சென்சை-1
22-10-84

}

இந்நினைவம்,

செங்கோட்டுவேலன்.

திருமால்

ஆண்டாளை ஆண்டவன்
சீரங்கத் தாறுதலை
வைத்தவன் அகில மெல்லாம்,

அருவாகி உருவாகி
அனல்புனல் காற்றாகி
அளப்பரிய ஆழியாகி.

வேண்டுவார் வினைகளை
வேரோடு களைந்திடும்
வைத்திய நாதனாகி,

விண்ணாகி, மண்ணாகி,
விரிதமிழ்ச் சுவைக் கேங்கி
ஆழ்வார்கள் பாடல் கேட்டு

காண்டிபன் போர்செயப்
பாண்டவர்க் கருளியே
கீதோப தேசம் செய்து,

கால்வன்மை காட்டியும்
கைவன்மை ஓட்டியும்
ஒருமனை விரத னாகி,

ஆண்டிடும் மால்பதம்
வேண்டியே பணிகிறோம்
அமரர்கள் கவலை தீர்க்க

அயிலேந்தும் இளவரசைப்
பழநிமலைப் பேரழகை
எந்நாளும் வாழ்த்த வென்றே.

சிவபெருமான்

நிகரிலா முதலாகி,
 நித்தியப் பொருளாகி
 மறைதொடா உச்சியாகி

நினைப்பவர் மனக்கோயிற்
 கொளிதரும் விளக்காகி,
 நேற்றின்று நாளை யாகி

பகற்சுடர் நிலவு தீ
 கண்களாய்க் கொடுநின்று
 ஆகாய மேனி காட்டி,

பதந்தரும் ஊற்றாகி,
 பஞ்சாட் சரமாகி,
 பாகத்தில் உமையை வைத்துத்

தகவுறு பொறிவகைக்
 கதவுகள் அடைத்திடத்
 தையயருள் சிவக்கொழுந்தைக்

கனல் மழு தம ருகம்
 திரிகுலம் மாணேந்திக்
 கால்தூக்கி யாடு கோவை

பகரரிய பரமசிவம்
 அருள்வேண்டி நிற்கிறோம்
 பகையசுரர் குலமொழிக்க

அயிலேந்தும் இளவரசை,
 பழநிமலைப் பேரழகை
 எந்நாளும் வாழ்த்த வென்றே!

சக்திதேவி

புவனமுழு தாள்பவள்
அவனியெலா மீன்றவள்
மின்னலென நகைக்குந் தேவி

புரிமுழலி அன்னமென
நடைபயிலும் பாகுமொழி
பேசுமிளம் பூங்கொ ட்ச்சி.

பவளவிதழ் தனிநூறு
தேறலமு தூட்டிசிவப்
பரம்பொருளைத் தழுவி நிற்பாள்

பவக்கடலை நீந்தியொரு
வீடேற நினைக்குமுனி
தவயோக உயிர் களுக்குச்

சிவகாமி யவள்பாதம்
புணையாகக் காட்டுவாள்
திருநாமம் சிந்தை செய்வாம்

செய், துரிய மேனியார்கள்
உய்யவொரு சக்தியென
முகமாறு கொண்ட சேயாய்

உவமையிற் பெருஞ்சோதி
உலகெலாம் கடந்தவனே
முருகெனத் தோன்றி நின்றான்

அயிலேந்தும் இளவரசைப்
பழனிமலைப் பேரழகை
எந்நாளும் வாழ்த்த வென்றே.

கணபதி

சுவையொழுகு நறுந்தேன்
தமிழ்மாலை தனைச்சூடும்
ஐந்துகை நால் வாய்முகக் கண்ணன்

சுளகுநிகர் இருசெவியன்
பிறைபோலும் ஓர்மருப்புப்
பெம்மானாம் பிள்ளை யாரை,

சபையிலொரு திருநடம்செய்
கூத்தரசன் தலைமகனாய்
வந்துதித்த ஐங்க ரத்தைச்

சாகாத பெருவாழ்வும்
வேகாத நல்லுடம்பும்
தருஞானக் கடக்களிறறை,

கவைகுல மேந்தியுல
காளுமுமை முதலாகப்
பிரம்மாதி தேவர்கட்கும்

கருதுமுதற் பொருளாக
அருள்பொழியும் வடிவான
கணபதியை வாழ்த்து கின்றோம்

நவையணுகா ஞானமகள்
தெய்வானை மணவாளன்
தேவர்குலம் காப்ப தற்காய்

அயிலேந்தும் இளவரசைப்
பழநிமலைப் பேரழகை
எந்நாளும் வாழ்த்த வென்றே

பிரும்மதேவன்

இருவினைப் பயன் மண்ணில்
 மும்மலப் பொருள்வைத்து
 ஐம்பொறிக் கதவ மைத்து
 மனமெனும் பீடத்தில்
 பரமனின் ஒளி வைத்தும்
 மாயையைச் சிகர மாக்கி
 கருப்பையில் உருக்கொண்டும்
 கருப்பையில் வீழ்ந்துயிர்க்கக்
 கட்டளை யிட்டு நிற்பான்
 கலைமகள் குலவிமகிழ்
 சதுர்மறை தருதேவை
 நான்முகக் கடவுள் தன்னை,
 உரு வரு சராசரம்
 அறுபத்து நான்குகலை
 உயிர்வகை எலாம்ப டைப்பான்
 முளரிமலர் மேலுறையும்
 அயனடியைப் பணிந்தேத்திச்
 சிந்தைகளி கூர்ந்து நிற்பாம்
 அருள்மழையால் உலகுயிர்கள்
 அகிலமெலாம் செழித்தோங்க
 முழுமுதலே முருக னானான்;
 அயிலேந்தும் இளவரசை,
 பழநிமலைப் பேரழகை
 எந்நாளும் வாழ்த்த வென்றே !

கலைமகள்

அகர முதல் வரும்
தமிழினை முத்தெலாம்
அறிய வருள்செயும்
நான்முகன் தேவியாள்

கலைகள் அறுபதும்
இருவிரு என்றுறழ்
கணித முறைகளும்
தந்தருள் நாயகி,

புகழும் அறிவொளி
இகபரப் பாரதி
பொறையில் அகரதம்
ஓட்டுநர் சாரதி

உலகில் நிலைபெற
வழியுரை போதினி
உறுதிப் பொருள்தரும்
மெய்க்கலை வாணிதாய்

மகரக் குழையினள்
புதுமலர்ச் சேவடி
மனத்தில் நினைத்தது
வாழத்தியே போற்றுவாம்.

குமரன் ஒருமகன்
குறமயிற் காதலன்
விமலன் கலியுக
நாதனாம் கந்தனை

சிகரக் கிரிதரும்
உமையவள் மைந்தனைக்
குறிஞ்சி நிலத்துறை
கூர்வடி வேலனை

அமரர் துயரற
அவுணரை வென்றிடும்
அழகன் முருகனை
ஆற்றலை வாழ்த்தவே,

திருமகள்

பைந்துழாய்த் தாரணி நிழல்பரப்ப
பல்வகை மணிச்சரம் வெயில்எரிப்ப
கார்நிற மேனியான் மார்பணையில்
களிகூர்ந் துறைந்திடும் திருமாமணி

நைந்திடா வீரமும் நவமணியும்
நல்வாழ்வு சந்தான நிறைவுமருள்
பேரெழில் மங்கையாம் 'திருமகளைப்
பாற்கடல் தந்தவோர் பூங்கொடியை

வையம் செழித்திடக் கனகமழை
பொழியும் அருள்விழிக் கற்பகத்தை
மண்ணின் வயிற்றிறும் கனிமகளை
நறைத்தேன் தமிழாற் பரவுகிறோம்

செய்யோன் ஞானக் கனியாக
யாவர்க்கும் அவனே குருவானான்
பழனிப் பதியுறு குருபரனை
வீடருள் நிமலனை வாழ்த்திடவே 7

சூரியபகவான்

கிழக்கில் விழித்தெழும்
 சூரியக் கோளமாய்,
 இருளைப் பருகியே
 வெள்ளொளி கான்றிடும்
 கதிரோன் எனவரும்
 சத்தியத் தேவனைக்
 கணக்கில் அடங்கிடாக்
 கைக்கதிர் ராசனை,
 வழுக்கி விழுமொரு
 சக்கரம் போலவே
 கடலிற் குளித்தெழ
 மேற்கினிற் செல்பவன்
 வரையிற் பெருங்குணச்
 செங்கதிர் ஞாயிறாம்
 வளர்விண் ணரசையே
 வாழ்த்தியாம் போற்றுவோம் !

மழலை வயதினில்
 வேத முரைத்துநான்
 முகனை மடக்கியே
 ஞானமாய் நின்றவன்
 மலையின் கிளைகளை
 வேரொடுங் கொன்றவன்
 குமரி மகள்தரும்
 கந்தனாய் வந்தவன்
 பவளக் கொவையிதழ்
 பூங்கொடி வள்ளியைக்
 குறிஞ்சித் திணையிலே
 ஆண்டநம் வேலனைப்
 புகழும் தமிழ்க்கவி
 தேன்தினை யாகியே
 புவியின் திசையெலாம்
 போற்றிட வாழவே !

காளிமாதேவி

பாலைவனக் கிழத்தியவள்
பரிவாரம் சூழவரும்
சூலிகபாலி நீலி

பரமனுடன் திருநடனம்
செய்வாலை; மகிடதனை
வென்றிடுமோங் காரி தேவி !

மாலையிருள் போன்றகரு
மேனியாள்தன் கைகளிலே
மாமலையம் மானைக் காய்கள்

இடிக்குரலாள்; சூறாவளிப்
பெருமூச்சால் தீயவரை
இற்றொழியச் செய்யெண் டோளி;

காலையவள் பதியவைத்த
இடங்களிலே கடற்பள்ளம்
விட்டெறிந்த மணிகள் மீன்கள் !

கலையூர்தி இவறிவரும்
மாதேவி திருவடியைப்
பணிந்தேத்தி வணங்குகின்றாம்

மாலையாமித் தமிழ்ப்பாவை,
பழநிமலைத் திருமுருகன்
மலரடி சூட்டுதற்குக்

கவிவேள்வி சிறந்தோங்கப்
புனியெங்கும் அருள்மேவ
எந்நாளும் புரக்கவென்றே !

தேவர்கள்

ஐந்துதொழில் முகமான
சிவத்தொடு, சத்தியவன்
திருமுகமும் ஒன்று சேர

ஆறுமுகம் ஆனதென
அடியார்க் குணர்த்தியருன்
செய்யுமிறை முருக னாவான்!

நைந்தவர்கள் புலம்பியழப்
பொறாமற் றிருவருள்கரந்து
புரக்குமொரு தந்தை தாயை?

நக்கீரர், அருணகிரி,
குமரகுரு, குருதாசர்,
சிதம்பரனார் கவிகள்கூடி

மைந்துமிகும் மயிலேறும்
திருமுருகப் பெருமானை
ஆறுதலை யான வேந்தை

மறையோதி நிறைவான
தவயோகப் பயனாலே
இறையான தேவர் தம்மை,

பைந்தமிழாற் பாடிமிகத்
துதிக்கின்றோம் முப்பத்து
முக்கோடி தேவர் எல்லாம்

பரம்பொருளாம் பழநிமலைப்
பதியுறையும் திருமுருகன்
தனைவாழ்த்தி நிற்கவென்றே ! 10

அகரபதி உகரபதி
மகரபதி அரிஅயன்
அரன்எனவும் அவர்க்கு மேலாய்

ஆனபதி தேவர்தமைச்
சிறைமீட்ட குகபதியென்
றமரர்படை போற்றுந் தேவா

முகமாரும் இனவெழுத்து
முவாறு மெய்யெழுத்தும்
திருக்கருணை பொழியும் கண்கள்

மோகனமே ஞானவமு
தூறும்நின் வாய்மலர்கள்
முற்றுமோ னைச்செம் பவளங்கள்

இகபரத்துச் சுகம்வீடும்
அருள்குகனே முப்புள்ளி
ஆய்த முன்கையேந்தும் வேலாம்;

இணையடியின் சிலம்பொலிக்கக்
கனகதண்டை இசைத்தமிழ்
பிறப்பிக்க மெய்ப்பாடு காட்டி !

செகமெல்லாம் காத்தருளும்
சிவராஜ குமாரனே
செங்கீரை யாடி யருளே,

திருமுருக சரவணனே
பழநிமலை உறைகுகனே
செங்கீரை யாடி யருளே!

உலகெலாம் கடந்தவொரு
முதற்பொருள் இளமுருகைப்
புவனமுழு துடையா ளெடுத்து,

உச்சிமுதல் பாதம்வரை
எழில்ஒழுகும் அருள்ஞானத்
திருவடிவை உண்ட னைத்துக்

குலமறைகள் தொடவரிய
பதமலரை நீவித்தன்
மெய்சிலிர்ப் படைந்து நூறு

கோடிமினல் ஒருருவாய்
வந்ததென வந்தவனை,
ஆகாய கங்கைநீ ராட்டி

நிலவுபகல் விழியூதி
நெற்றிநீர் முத்தொற்றி
நிமலனைத் துடைத்துக் கந்தப்

பொடிபூசிப் பொன்னாடைக்
கிடையிருக்க வாய்ப்பளித்து
ஞானமுதும் ஊட்டி நிற்பாள்

அலகிலா ஆடல்செய்
உமை - சிவன் மகிழ்ந்திட நீ
செங்கீரை யாடி யருளே !

திருமுருக சரவணனே
பழநிமலை உறைபவனே
செங்கீரை யாடி அருளே ! 12

திருமகள் கலைமகள்
அரிஅயன் மனமகிழ்ந்
தேற்றியி சைபாட,

திசைகளும் வெளிகளும்
அமரரும் சுடர்களும்
சிந்தை மகிழ்ந்தாட

முருகெனும் அழகுனைச்
சதகொடி நிலவெனக்
கண்டுளம் கொண்டாட

முளிரிநேர்த் திருவடி
அசைகிற பொழுதினில்
பார்வதி நெஞ்சாட,

இருள்தரும் ஒளியுனைத்
தொழத்தகும் மரகதத்
தொட்டிலில் இட்டாடக்

கிருத்திகை அழகிகள்
செவிலியாய்ப் பணிசெயப்
பாவனைச் சேயானாய்;

அருள்மழை பொழிமுகில்
சரவண முருகனே
ஆடுக செங்கீரை !

பவவினை அறுத்திடும்
முருகெனும் இயைவுளே
ஆடுக செங்கீரை

மதிமுக மலரினில்
சுடர்விழி மலர்அருட்
தேன்பொழிந் தசைந்தாட

இணையடி மலர்களில்
கண கண வொலியுடன்
தண்டைகள் சுரம்பாட,

கதி விதி தருமருட்
கரவணி சிகையணி
காதுள குழையாட

கனல்புனல் மதிகதிர்
அலைகடல் எழுபுவி
அண்டமொ டசைந்தாட,

துதிசெயும் முனிவரர்
தொழுதிடும் சுரர்திரள்
யாவரும் குதித்தாடக்

குலமறைத் தொகுதிகள்
குருபரன் பெரும்புகழ்
ஏத்தியும் மிகவாட,

மதி நனி பெரியவன்
மழவுரு வுடையவன்
ஆடுக செங்கீரை

மலருடற் குறுவெயர்
வெளிவர முருக நீ
ஆடுக செங்கீரை...!

நினைப்பவர் மனக்குகை
உறைந்திடும் அருள் மழைக்
கொண்டல் நீ அண்டமும் நீயே

நித்திய வித்தகா !
முத்தமிழ்க் குமரேசா
நிம்மதி தருமதி யாளா!

தினைப்புனத்தி ருந்தவென்
அன்னையைக் குறிஞ்சியில்
திருடிடக் கிழவனாய் வந்தவா

தெவ்வரின் நெஞ்சுபக
வடசயிலச் சிரமுமற
வடிவேல் எறிந்த தீரா

கனைகடற் பட்டாடை
உடுத்திய புவனமும்
கதிர்களும் கோள் மீன் வானும்

கனல் புனல் காற்றுடன்
கற்பனைக் கெட்டாத
கோளமும் உன்படைப்பு,

நினைப்பவர் மனக்குறை
களைந்திடும் நிமலனே
செங்கீரை யாடி யருளே!

நித்திய நித்திலமே
சத்தியச் சரவணனே
செங்கீரை ஆடி யருளே!

15

மரகத அருள்முகில் கயற்கண்ணி
மகிழ்ந்திடும் குழவியே பேரெழிலே
மாமலை வாசனின் மழவடிவே
மறவர்க் கிலக்கணத் திருவுருவே

பிரணவ மறைப்பொருள் விரித்துரைத்த
பெம்மான் செவ்வேட் பரம்பொருளே
சத கோடி மன்மதர் ஒருருவாய்
வந்ததாய் வந்தவொர் பேரெழிலே

வரம்பில் ஆற்றல் கொண்டவனே
வண்ண மயூர மாயைதனை
அடக்கி அதன்மேல் இவர்பவனே
ஆறிரு அருட்கண் உடையவனே

சரவண பவனே செங்கீரை
சண்முக மணியே ஆடிடுக
சகலமும் ஆனவா மகிழ்வுடனே
ஆடி யருள்க செங்கீரை!

16

முத்திக்கு வித்துநீ
முழுஞானப் பெருக்குநீ
மோனம்நீ எழுகானம்நீ

முப்பொருட் கப்பாலும்
தப்பாமல் வழங்கிடும்
முறையான வள்ளல் நீயே !

தத்துவக் கடல்நீ
தாட்புணை சேர்வாரைத்
தன்னுடன் சேர்த்திடும் இறைநீ !

தந்தைதாய் குருநீ
வினைக்கதிர் வினையாமல்
தடுத்திடும் மருத்து வன்நீ !

வித்தாரம், ஆசுகவி
சித்திரம் மதுரகவி
விற்பன்ன ராஜன் நீயே !

விரிவானக் கைகாட்டி
உலகெலாம் கடந்தென்றும்
நின்றிடு சு-ப்ரமண் யோம்நீ !

சத்தித்தானந்த
சண்முகத் தூமணியே
செங்கீரை யாடி யருளே !

சதுர்மறைக் கெட்டாத
பழனிமலைப் பதியோனே
செங்கீரை யாடி யருளே !

பவளச் செவ்விதழ்
குறுநகை யுமிழ்ப்
பான்முக நிலவும் ஒளிகாலப்

பக்குவ ஞானியர்க்
கருளும் விழிகளும்
பன்னிற ஜோதி ஒளிவீச

தவமழ குழவிக்
குழலின் காடு
அகிலொடு பூவகை மணம்வீச

தளிர்க்கை ஊன்றிச்
சிரத்தை நிமிர்த்தி
வானத் தரையில் எழுவோனே

பவவினை யறுக்கும்
பவளச் சேவடி
பொன்னார் கிரியிற் படுமாறு

சத்திய மறைகள்
கொடுக்கும் மலர்வாய்
தெய்வத் தேறல் நனிசிந்த

குகனெனும் முருக !
குறமகள் கணவ
ஆடுக செங்கோ செங்கீரை !

குமரக் கடவுள்
அமரர்க் கியைவுள்
ஆடுக செங்கோ செங்கீரை !

மறைமலை உச்சி ;
மின்மலர்க் கூட்டம்
மதிகளின் தேக்கம் திருமேனி,
மதிகதி யாகிச்
சர்வமும் ஆனோன்
மனையறத் திருக்கும் நீஞானி.

வரையில் ஆற்றல்
வரையே உன்றன்
அழகுக் கால்கள் தமையூன்றி,

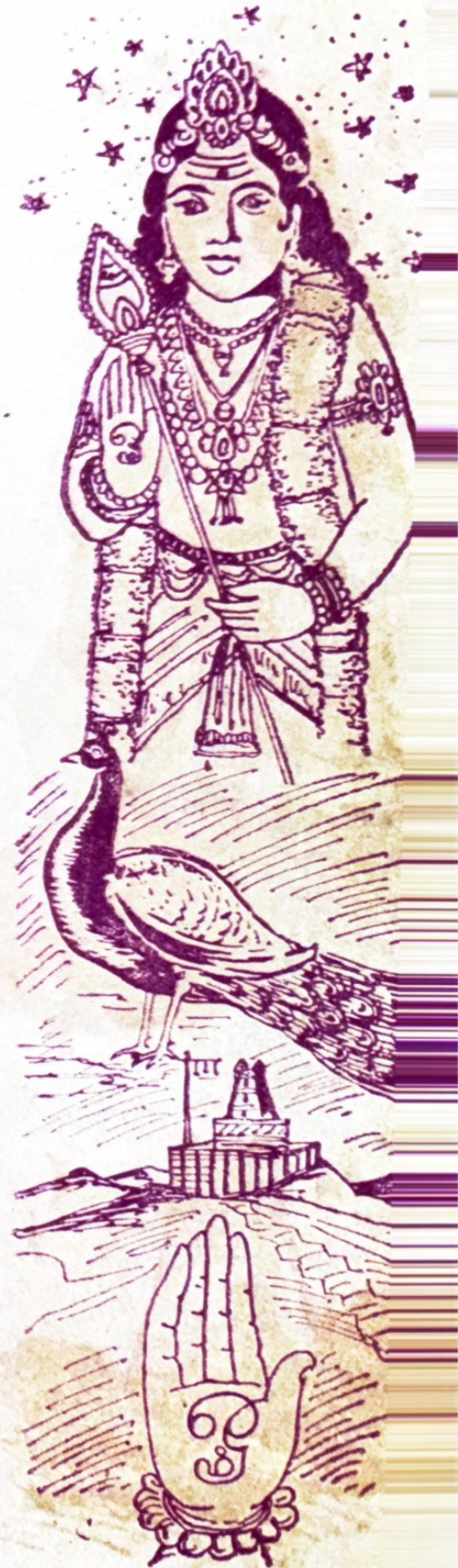
பன்மணிச் சுட்டி
செவிமலர்த் தொங்கல்
சிலம்பும் சதங்கை அசைந்தாட

குறையில் இறைவி
நினக்கெழில் என்று
பூசிய சுண்ணம் கலைந்தோட

குறுவெயர் மெய்யில்
துளிர்த்தினி தோடக்
குவலயம் யாவும் கொண்டாட

நிறைமிகு செவ்வேள்
களிநடம் செய்வாய்
ஆடுக செங்கோ செங்கீரை

நிகரிலாப் பாலா
குமார தேவா ,
ஆடுக செங்கோ செங்கீரை !

மலையும் கடலும்
வான விரிப்பும்
மண்ணும் சுடரும் படைத்திட்டேன்

மதியும் கதிரும்
விண்மீன் விளக்கும்
அண்டத் துச்சி பதித்திட்டேன் !

விலையில் மணியும்
அளவில் உயிரும்
கலையும் உனக்கே விளையாட

விரும்பிப் படைத்தேன்
முருகா எனவே
விளக்கி நிற்பார் நான்முகனார் ;

தலையில் ஆறு
நினக்கும் அரர்க்கும்
தத்துவ முடிவே திருமுருகா !

தலைநான் குள்ளார்
மனமும் மகிழ்
நெடியோன் நெஞ்சும் களிகொள்ள

நிலைகள் கடந்தாய்
குன்றில் உறைந்தாய் ;
ஆடுக செங்கோ செங்கீரை !

நிமலா உமையாள்
சங்கரர் வடிவே
ஆடுக செங்கோ செங்கீரை !

தேறுவார்க் கமுதாகித்
தெவிட்டாத சுவையாகி
உயிர்த்துணைத் தெய்வ மாகி

தேடரும் பொருளாகித்
தெரியாத அருவாகி
ஐம்பெரும் பூத மாகி,

ஆறுசேர்ச் சடையார்
ஐந்தொழிற் குணத்தோடு
அம்மை தன்னலமும் சேர்ந்து

அலகிலா அழகனாய்
முடிவிலா ஆற்றலாய்த்
தான்தோன்றி யாக வந்தாய் !

மாறிலா ஞானமே !
மறைக்கைக் கெட்டாத
நளினம்நீ பால முருகா

மயூரப் பரியேறி
புவியெலாம் வலம்வந்து
மொழிதந்த குமார தேவா

வீறுகொள் மறவர்க்
கிலக்கணக் குழகனே
வேலவா தாலே தாலேலோ !

வெண்மணிச் சதங்கையும்
தண்டையும் அணிந்துள
பாலகா தாலே தாலேலோ !

பனிச்சதை பூசிய
கிரித்தலை யுறைபவர்
மகனே தாலே தாலேலோ !

பார்வதி தேவியின்
மனச்செய் நெகிழ்த்திய !
நிலவே தாலே தாலேலோ !

வினையிருள் நீக்கிட
அடியவர் மனங்களில்
எழுவாய் தாலே தாலேலோ !

விந்தம டக்கிய
அகத்தியர் வணங்கிடும்
குருவே தாலே தாலேலோ !

தினைப்புனம் காத்தவள்
தனைமணம் புரிர்ந்திடத்
திரிந்தாய் தாலே தாலேலோ !

தென்றமிழ்க் கேங்கிரீ
மன்றினிற் புலவரொ(டு)
அமர்ந்தாய் தாலே தாலேலோ !

தனிப்பெரும் மந்திரம்
உரைத்திடப் பிருமனைக்
கடிந்தாய் தாலே தாலேலோ !

தத்துவ சாகரம்
விநாயகர் தமையநீ
முருகா தாலே தாலேலோ !

நுரைச்சரிகை அருவியொரு
புதுத்தாவணி இடைப்பள்ளத்
தாவரங்கள் பட்டா டையாம் ;

புகைமேகம் கருங்கூந்தல்
அடிவாரம் திருப்பாதம்
மலர்நகைகள் அணிகு றிஞ்சித்

தரைத்தலையின் மேலுறைவாய்
முதற்பொருளே தவமணியே
மயிலாடும் நேர்த்தி பார்த்து

மூங்கில்கள் தலையாட்ட
இசைவண்டு காந்தாரப்
பண்ணிலே உனைப்பா டும்மே !

விரைமலர்கள் சுமக்கின்ற
தாவரத் தேவதைகள்
அழகனுன் வருகை பார்க்கும் !

வேடுவர் கானவர்
மலைத்தேன் எடுப்பதால்
குரங்குகள் மருண்டு நிற்கும் !

தரைமகள் குமரியாய்க்
கனவுகள் கண்டிடும்
குறிஞ்சிக் கிறைவா தாலேலோ !

தண்டமிழ்க் கொண்டலே
அண்டங்கள் புரந்திடும்
தலைவ தாலே தாலேலோ !

மின்னல் உன்றன் கைக்கிறுக்கல்
உலகுகள் வேலனுன் ஆடுகளம் !
முகில்கள் பஞ்சப் பொதியாகும்
ஐம்பெரும் பூதமுன் பணியாட்கள் !

மன்னிய பூவும் பலகோளும்
உன்கைக் காய்கள் ; இவ்வுலக
மாநதி யாவும் உன்கருணை
மதியும் கதிரும் சுடர்விழிகள் !

பின்னல் தத்துவப் பொருள்களையே
பெரும போட்டிடும் கணக்கன்நீ !
பிறைமதி யணிசடைச் சிவனார்க்குப்
பெருமறை யுரைத்த ஆசான்நீ !

கன்னல் சுவையே கற்பகமே !
கனிந்த பேரருட் சாகரமே !
கலியுக வரதா தாலேலோ
பழநிக் கிறைவா தாலேலோ !

பொருப்பினிற் பிறந்து
தென்னனின் மடியிலே
வளர்ந்து காரிகை யாகி,

பூதலத் துறைபவர்
மனவிருள் போக்கிடும்
பொதுமறைத் தெய்வ மாகி,

தருக்கரின் செருக்கினைத்
தகர்த்தெ றிந்துமுசு
சங்கம் தனில மர்ந்து,

தாராதி பர்களின்
வீரமாய் விளங்கிடும்
தாயே தமிழ்மொ ழித்தாய் ;

சருக்கரை முப்பழம்
தேனமு தாகுமவள்
சத்துண வான பாக்கள் ;

சதுர்மறை தீண்டாத
முழுமுதற் கோவையும்
மயக்கிடும் வாலை தன்னைப்

பொருப்புறை முருகீ
அளித்தனை அமரர்கள்
தலைவ தாலே தாலேலோ !

பொன்னார மார்பனே
பழநிமலை நாதனே
முருகா தாலே தாலேலோ !

மனக்குதிரை தனையடக்கும்
செருவார்க்கும் அழிக்கவொணா
அரணாகும் அறிவுச் செல்வம் !

மயக்கவிருள் தனைநீக்கும் ;
மெய்ப்பொருளை இனங்காட்டும்
மேன்மக்கள் தொடர்பு கூட்டும் ;

இணக்கமுறு பேரவையில்
தன்னிலையை மீக்காட்டும் ;
நெஞ்சினில் மகிழ்ச்சி சேர்க்கும் ;

எப்பொருள் யார்யார்வாய்
இருந்துவெளி வந்தாலும்
உண்மையை எடுத்து ரைக்கும் !

தனக்குவமை இல்லாதான்
தாள்சேரும் வழிவகை
தனைநன்கு விளக்கி நிற்கும் ;

தர்க்கநூல் வேதங்கள்
பொறியியல் அறிவியல்
நூல்களால் ஜோதி யாகும் !

சினநெருப் பெழாமலே
சமஞ்செயும் அறிவருள்
வேலவா தாலே தாலேலோ !

சிங்கார ரூபனே
பழநிமலைப் பாலனே
முருகா தாலே தாலேலோ !

பொற்பதம் கர்ப்பூர
மணங்கமழ் அற்புதம்
பூம்பாவை இச்சா சக்தி ;

புவிவாழ்வு வளமாகப்
பதினாறு செல்வங்கள்
வழங்குவாள் வள்ளி யம்மை !

சிற்பமாய் எழுதிட
முடியாத தெய்வீகப்
பேரெழில் மரகதக் கொடியாள்

செவ்வல்லி வாய்மலர்
புன்னகைப் பூமின்னல்
தோன்றினால் நவநிதி பொங்கும் !

கற்பனைக் கெட்டாத
பேரருட் சாகரம்
கலபத்தை வென்ற தோகை !

முகமதி யிருக்கும்
விழிப்பூக்கள் அருட்தேன்
பிலிற்றிடும் குறிஞ்சிப் பூவை

சொற்களுக் ககப்படாச்
சௌந்தர்ய வள்ளியின்
தலைவா தாலே தாலேலோ !

சுகந்தமணம் உண்டிடும்
குருதாஸர் கும்பிடும்
இறைவா தாலே தாலேலோ !

வாய்மலர்ந் தருளாமல்
மோனமொழி பேசிடும்
ஞானமகள் கிரியா சக்தி,

வானமுத மானவள்
பரசுகம் அளிப்பவள்
ஆதிமுடி விலாத தேவி ;

நோய்முதல் களைந்திடும்
மருத்துவி ; நுண்கலைகள்
பயிற்றிடும் கற்பக வல்லி ;

தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும்
அமரர்க்கும் வரமருள்
தெய்வானை அன்னை யாவாள் !

வாய்மடுத் தருந்திடும்
மதுகரம் விழைகுழற்
காடேந்தும் இளைய நங்கை

வானவிற் புருவமும்
கடல்விழிச் சுடர்களும்
கொண்டவோர் கோடி மின்னல்

சேய்களுக் கருள்செயும்
தேவானை தனைமணம்
புரிந்தவா தாலே தாலேலோ !

பழநியம் பதியுறை
பைந்தமிழ்க் கொண்டலே
மறவர்க் கியைவுளே தாலேலோ ! 28

முக்காலமும் உணர்த்தும்
வாணாள் வழியடைக்கும்
காரிருட் கெதிரி யாகும் !

முத்திதரும் ; கோட்சுடர்
களுக்கெலாம் கொண்டுசெலும்
ஆதித்தன் எனவி ளங்கும் !

சக்திமிகும் அக்கினி
தேவனெனப் பெயருறும்
ஆழிநீ ரெலாம் குடிக்கும் ;

சதாசிவன் நுதல்விழிக்
கனலாகும் விளக்கொணாப்
பேராற்ற லாகும் ஞானம் !

முக்திதரும் ; பரம்பொருள்
அடியருளும் ஞானமெனும்
முருகா நினது கைவேல் ;

முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும்
முப்பெரும் கடவுட்கும்
இடர்களைக் களைந்த தாகும் !

வித்தகக் குமரனே
தத்துவச் சரவணனே
விமல தாலே தாலேலோ !

விண்ணவர் மண்ணவர்
தொழுதிடும் பழநிமலைச்
செல்வ தாலே தாலேலோ !

நீலத் தோகை மிகவிரித்து
நெடுவான் போல உருக்காட்டும்
கோல மஞ்ஞை மெய்யினிலே
கூட்டுற வாகும் வண்ணமெலாம் !

சாலவும் நீண்ட கழுத்துடைய
பேரெழில் மயில்தான் முடிசூடி
நர்த்தன மாடும் மகிழ்வாலே
நாகப் பாம்பின் உடல்மேலே !

ஆல வட்டம் நிகரருவி
அணிமலை யனைத்தும் மயிலாடல்
அதிர்வில் நிலைகுலைந் தாடிடுமே
அலைகடல் கலிப்பா பாடிடுமே !

ஞாலம் விழையும் மயிலுர்தி
கொண்டாய் தாலே தாலேலோ !
ஞானக் கடலே பழநிமலை
முருகா தாலே தாலேலோ !

30

தப்பாத பயன்மருந்தே
தளர்வுறும் பருவத்தே
தையயருள் சேமவைப்பே !

தண்ணிலவு போற்குளிர்ந்து
தாய்போல அமுதூட்டும்
நிகரிலாக் குறிஞ்சிக் கோவே !

ஒப்பிலாச் சுடர்மணியே !
ஒன்றாகிப் பலவாகி
உரு-வரு எல்லா மாகி,

உயர்வருள் வித்தாகி
பேரருட் கடலாகி
உலகாளும் முருக வேளே !

எப்போது நினைத்தாலும்
இனிக்கின்ற செந்தேனே !
வினைக்கோடை தணிக்கும் ஊற்றே !

இதயத்தை மலர்வித்து
அருள்மணம் பரப்புமொரு
தெய்வீகக் கதிர்வி ளக்கே !

தப்பேது செய்தாலும்
மன்னிக்கும் தயாநிதி
சப்பாணி கொட்டி யருளே !

தந்தைசிவன் உமையரசி
சிந்தைமிக மகிழ்ந்திடநீ
சப்பாணி கொட்டி யருளே ! 31

உறங்கும் சிறுபாம் பெனும்வாலை
மூலா தாரத் தாய்வீட்டை
உதறி விடுத்து மேனோக்கி
ஒவ்வொரு படியாய்க் கடந்திடுவாள்

பிறவிப் பெருங்கடல் நீத்தற்கு
யாக்கை மெழுகை உருக்கிடுவோர்
வாசி யறிந்தவர் உயிர்க்காற்றால்
வாலையை எழுப்பிச் சிரசேற்றி

சிறந்தவ ரிடத்தே விடுக்க மலை
சிந்தும் அமுதத் துளிபருகித்
தனக்குள் சிற்சபை நடம்கண்டு
தற்பர மான நிலைமகிழ்வார் !

பிறவாப் பெரும யோகியர்க்கிப்
பேரூள் புரியும் குருபரனே,
விந்து தத்துவ மயிலோனே,
விமல சப்பாணி கொட்டுகவே ! 32

இருவினை வாசனை நிலத்தின்மேல்
எலும்பு மரங்கள் சதைச்சாந்து
நரம்புக் கயிறுகள் கொண்டமைந்த
உடம்பு உயிர்க்கொரு வீடாகும் !

கருவிலே கிடைத்த சாளரங்கள்
காம வெகுளி மயக்கங்கள்
கைப்பிடிக்க கடங்கும் இதயத்தில்
கணக்கிற் கடங்கா ஆசையலை !

உருவெளித் தோற்றம் கண்டோடும்
உளம்போல் மயங்கும் மனிதர்க்கு
மருளை நீக்கிமெய்ப் பொருளை
உணர்த்தும் ஞான வள்ளல்நீ !

கருத்தா வான தவமணியே
கடப்பந் தார்விழை குகமணியே
பொருப்புறை இறையே மயிலோனே
புனித நீ சப்பாணி கொட்டுகவே !

33

பூமிப் பெண்ணின் மேனியிலே
பொற்கதிர் ஒளிக்கை பட்டவுடன்
மேனி சிலிர்த்து மயக்கொழித்து
வாய்மலர் திறக்கும் புலர்காலை

பூமிச் சாலை தொழில்செய்யப்
புறப்படல் வேண்டும் எனச்சொல்லிக்
குடுமிச் சேவல் மிகக்கூவும்;
குக்குடப் பதாகை கொண்டவனே !

தாமின் புறற்குக் காரணமாம்
தவநெறி யறிந்த மேலோர்கள்
தேடும் பொருளாய் இருப்பவனே
தெளிவுரை யான தேசிகனே !

சாமிக் கரசே சரவணனே
பழநிப் பதியுறை குருபரனே
சகமெலாம் ஈன்றாள் மனம்மகிழ்
சண்முக சப்பாணி கொட்டுகவே ! 34

இணையடி களில்சுடர்
விடுகழல் கணகண
வென்று முழங்கிடவே

இருவிழிக் கதிர்மதி
அடியவர் மனவிருள்
கொன்று துலங்கிடவே

திணையமில் மகிழ்வுடன்
தனதன தனவென
நின்றுகு தித்திடவே

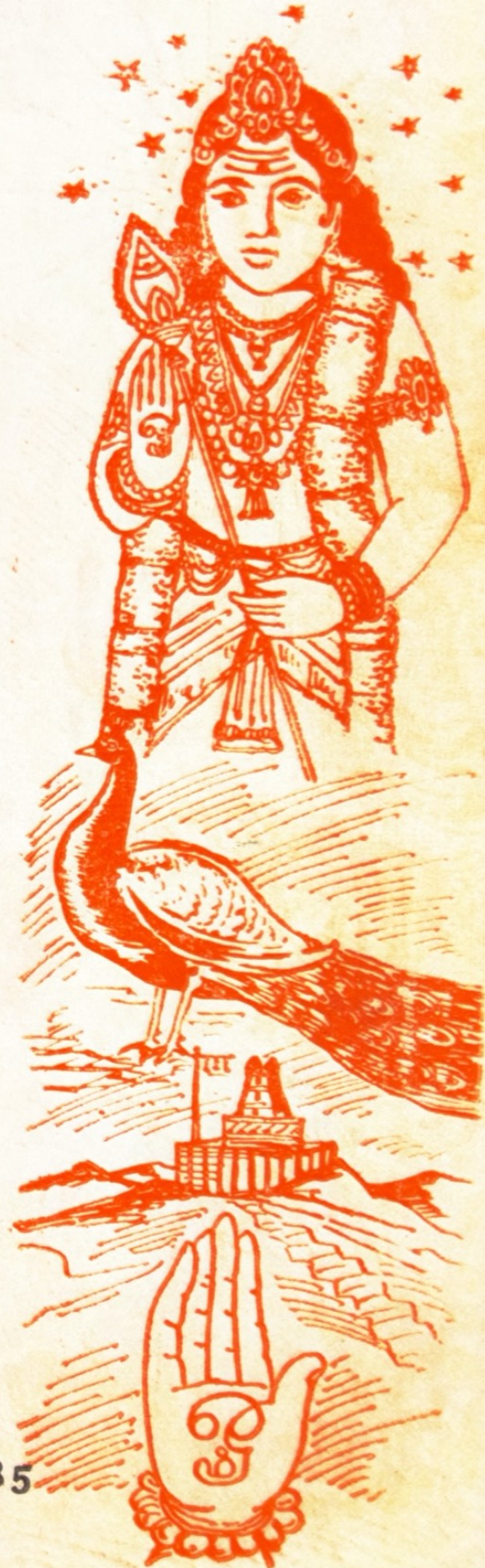
அயனரி அரனுடன்
அமரரும் புவனமும்
சிந்தைம கிழ்ந்திடவே

இணையிலா வரைபுய
மணிதொடி சிகையணி
யாவும சைந்திடவே

கனியிதழ் தனிலிள
நகையொளி பிறந்ததில்
வையம யங்கிடவே

திணைக்கிரிக் குறமகள்
தனைமணம் புரிந்தவா
கொட்டுக சப்பாணி

திருமுரு கெனவரும்
முழுமுதல் இயைவுளே
கொட்டுக சப்பாணி !

பொறிவகைக் களிறுகள்
தறிகளில் நிலையுறத்
தோட்டி-கொடுத்தவனே !

புயவலி நிறுவியோர்
குருவியைப் புரந்திட
வேலைவி விடுத்தவனே !

அறிவெனும் நிதியமை
புலவரின் தமிழ்க்கொரு
பூதம ழித்தவனே !

அடுபடை யரக்கரின்
சினநெருப் பவித்திட
பேருரு வானவனே !

வறியவர்க் கருள்மழை
பொழிந்திடக் குறமயில்
வள்ளியைக் கொண்டவனே !

வருந்திய அருணையார்
கவிமழை பொழிந்திட
மந்திரம் தந்தவனே !

நெறிதரும் அறுமுகா
பரம்பொருள் திருக்குகா
கொட்டுக சப்பாணி !

நினதிரு கரமலர்
இணைந்தொரு லயமுடன்
கொட்டுக சப்பாணி !

முகமதி தனிற்குறு
வெயர்வெனும் அரும்புகள்
தோன்றிவரத் தாமம்

நிகரிலா மணிவடம்
செவியணி கடகமும்
மெல்லவ சைந்தாட

துகளறு கலைமகள்
மலைமகள் அலைமகள்
போற்றி யிசைபாட

துதித்திடும் முனிவரர்
இருடிகள் அனைவரும்
சிந்தைம கிழந்தாட

குகபதி யுனதருட்
குளிர்மழை விளைந்திடும்
விண்ணுமி சைபாட

குழலெனும் அழகினில்
குறுமணி மகுடமே
வெய்யோன் எனவாக

மகபதி சரவண
உலகெலாம் மகிழ்ந்திட
கொட்டுக சப்பாணி !

நிதிதரும் குறமகள்
மனதுறை முருகநீ
கொட்டுக சப்பாணி !

அருட்கடல் பார்வதி
ஞானமு துண்டெழும்
பன்னிருகை மேகமே குமரா !

அழுங்கிய அமரர்தம்
மனப்பயிர் தழைத்திட
மயிலிடி க் குரல்கொ டுத்து

வெருட்டிய கொடுமைகள்
பிடிவிட் டோடிட
வேல்கொண்டு மின்னல் மின்னி

வினைக்கனி உதிர்த்திடும்
அரக்கராம் விடமரம்
வீழ்ந்திடக் காற்ற டித்து

பெருஞ்சின விடப்பைச்
சூரபன் பப் பேரரவு
குலைந்திட வேல்பொழிந்தாய் !

பேரின்பப் பெருமழை
ஞான வாரிதி
யாவர்க்கும் அருள்புரி தேவா !

முருகெனும் இளமையே
குகனெனும் ஜோதியே
உவந்துநீ கொட்டுக சப்பாணி !

முதல்கரு உரிப்பொருள்
கதிர்மதி கடந்துள
முதல்வநீ கொட்டுக சப்பாணி !

மூவிரு பூக்களில்
ஆறு குழந்தையாய்க்
கிடந்தனை கண்டெடுத்துப்

பூங்குழற் கார்த்திகை
மாதரார் கொண்டுனைத்
தாயிடம் சேர்த்திடவும்

கோவுனை ஒருரு
வாகச் சமைத்ததாய்க்
குவலயம் சொல்வதற்குக்

குருபரா நீயொரு
ஆடல் புரிந்தனை
சேயென நடித்தனையோ?

மாயிரு ஞாலமும்
ஐம்பெரும் பூதமும்
கோள்மீன் சுடர்களுடன்

யாவுமே படைத்தவன்
உலகெலாம் கடந்தவன்
பேரரு ளானனுன்றன்

பூவுடல் சிலிர்த்திடச்
செவ்வேள் உவந்துநீ
சப்பாணி கொட்டுகவே!

பொன்னார மார்பனே
பழநிமலைக் குமரனே
சப்பாணி கொட்டுகவே!

தங்கையின் மைந்தன்
என்றரி நெஞ்சினில்
உனைநினைந் தேற்றிடவும்

தம்பியாய் வந்தனன்
தலைமைப் புலவனென்
றைங்கரன் மகிழ்ந்திடவும்

மங்கைதன் தாய்மையில்
விளைந்தவோர் முத்தெனப்
பார்வதி போற்றிடவும்

மலையுறு சிவனவர்
தன்னிள வடிவென
நெஞ்சு நிறைந்திடவும்

பொங்கிடும் வளமெலாம்
தந்திடும் திருமகள்
மருகனாய்ப் போற்றிடவும்

இந்திரன் முதலோர்
புரவலன் வந்ததாய்ப்
போற்றியே யேற்றிடவும்

தங்கத் தேர்மிசை
பவனியாய் வருமிறை
கொட்டுக சப்பாணி !

தண்டமிழ்க் கொண்டலே
நிகரிலா முருகநீ
கொட்டுக சப்பாணி !

அலைவாய் நுரைவரும்
மெய்நீலம் பூக்கும்
கரையினில் மோதி வாடும்

ஆகாய வெளியினைத்
தூரத்து உறவினிற்
கலந்துற வாடி நிற்கும்

மலையையும் ஒருசில
ஊரையும் வயிற்றினில்
அடக்கிய பெருங்க டற்குள்

வாழ்ந்திடும் வாலுகம்
ஈன்றிடும் முத்தமும்
நல்விலை பெறுவ துண்டு !

நிலைபெற வளர்ந்துள
மலைவேய் முற்றினால்
நிலத்தினில் சொரியும் முத்தம் !

நித்திலம் தனக்கொரு
சரியான விலையுண்டு
நெல்முத்து தருவ துண்டு !

மலைமகள் சேய்வாய்
முத்தம் தனக்கொரு
விலையிலை முத்தம் தருகவே !

மறைபயில் கனிவாய்
சரவண பவனே
மகிழ்ந்தொரு முத்தம் தருகவே !

வளரிளங் களிதே
ஞானமு தளிக்கும்
வள்ளல் பெருந்தகையே!

வினைக்கொடு வெயிற்குக்
குளிர்தரு நிழலே
தெய்வப் பூங்காற்றே!

உளவிருள் நீக்கிப்
பிறவியை யறுக்கும்
மூவா முழுமுதலே!

உள்ளொளி நல்கும்
கண்மணி பாவாய்
உயிரே பரம்பொருளே!

வளந்தரு திருவே
ஒப்பில் மணியே
வரந்தரும் பூபதியே!

வானும் மண்ணும்
மகிழ்ந்திட வந்த
கற்பகப் பூங்காவே!

களமிடை வாகை
சூடிய முருகா
முத்தம் தந்திடுக !

கன்னற் சாறே
கந்தா மகிழ்ந்தொரு
முத்தம் தந்திடுக !

அம்மையின் வாகனச்
சிம்மம் தன்னிரு
காதை அளந்திடுவாய் !

அவனியை யீன்றவள்
மனமிக மகிழ்ந்திடக்
குதலை மிழற்றிடுவாய் !

பெம்மான் அங்கணர்
சூடிய பிறையை
உலுக்கி யெடுத்திடுவாய் !

பின்னவர் பதைத்திட
விண்ணில் விழுந்தொரு
குறும்பும் புரிந்திடுவாய் !

சும்மா இருவெனச்
சொல்லிடு தந்தையை
விளக்கமும் கேட்டிடுவாய் !

சோதர யானையின்
கையைக் கிள்ளியோர்
கலகம் விளைத்திடுவாய் !

செம்மான் மகளைத்
திருடிய குகனே
செவ்வாய் முத்தந்தா !

செந்தமிழ் கேட்டுச்
சிந்தை மகிழ்ந்திடும்
செவ்வேள் முத்தந்தா !

இப்பி கொடுக்கும் கடல்முத்தம்
இனித்து மணமும் கொடுப்பதிலை !
ஞானப் பேறும் விளைப்பதிலை !
எழிலி முகிலார் தரும்முத்தம் !

துப்பாய் இருக்க வழியில்லை
தந்தத் திருந்து வருமுத்தம் !
தும்பிக் கையுடை வேழத்தின்
பல்லாம் அதனாற் பயனில்லை !

எப்பொழு தோவினை நெல்முத்தம்
இயல்பெனச் சொல்ல வழியில்லை !
முப்பாற் கப்பால் வழங்கிடும்எம்
முருகா உன்றன் வாய்முத்தம்

தப்பா ஞானப் பேறாகும்
தவமுறு யோகப் பயனாகும் !
தணிகைச் செல்வா பழநிமலைக்
கந்தா முத்தம் தந்தருள்வாய் ! ,44

எல்லாம் ஆன உமையம்மை
சொல்லாய் நிற்கச் சிவபெருமான்
பொருளாய் நிற்பார் மொழியினிலே
இரண்டும் ஆனவன் நீயேதான் !

சொல்லைப் பார்வதி கற்பிக்கச்
சொல்லும் கிளிபோல் மிழற்றிமிக
நல்ல குழந்தை யைப்போல
நடிக்கும் குகனே குருபரனே !

கல்விக் கரசே கற்பகமே
கனியின் சாறே மலையூற்றே
குறிஞ்சிக் கோவே மயிலூரும்
கொற்றவ திருவே அழகுருவே !

கொல்லி மலையிற் சித்தாடும்
கோவே முத்தம் தந்தருள்வாய்
குறையிலாப் பழநிப் பதிவாழும்
குமரா முத்தம் தந்தருள்வாய் ! 45

தானே ஞானமாய்க் கனிந்தவனே
தந்தைக் காசான் ஆனவனே !
தையல் வள்ளிக் கொடிக்காதத்
தானே துடித்தருள் செய்தவனே !

கோனே வேல்மழை பொழிவோனே
கூறற் கொண்ணா அழகெல்லாம்
கொண்டிவண் வந்த செய்யோனே
குருமலை மேவிடும் பெருமானே !

வானே உன்சிறு விரல் நகமாம்
வையம் உனக்கொரு சிறுகடுகாம்!
வான்சுடர் கோள்கள் பிரபஞ்சம்
வடிவேல் உன்றன் தீப்பொறிகள்

மாணை ஏந்திய சிவனாரின்
மகனே முத்தம் தந்தருள்வாய்!
வெண்ணெய் உண்ட கண்ணன்தன்
மருகா முத்தம் தந்தருள்வாய் ! 46

ஐங்கர பண்டிதன் தம்பியுனை
ஆடற் கழைக்க நீயோடி
அவனிக் கோளம் தனைக்கையில்
அசையா தெடுத்து வரும்போது

பைந்தொடிப் பார்வதி மனம்மாழ்கிப்
பதைத்துத் தடுத்தாள் வினையாட்டை!
பந்தாய்ப் பூமியை நினைத்தவனே
இராம லிங்கரைப் புரந்தவனே !

மைந்தும் அருளும் மிகுந்தவனே
மயூரப் பிரியா ! அடியவரின்
மனக்குறை தீர்க்கும் செயற்காக
மருத மலையில் உறைபவனே !

பைங்கொடி ஞானத் தேவானை
நாதா முருகா முத்தந்தா !
பாடும் பொருட்கு முதற்பொருளே
பழனிப் பதியாய் முத்தந்தா !

47

படப்பாம் பாதிசேடன்
உமிழ்நச்சால் கடல்முழுதும்
நீலநிற மான தென்பர்

பரவைதன் னாழ்வயிற்றில்
வைத்துள நித்திலத்தை
மனத்தாலும் பற்ற மாட்டேம் !

தடப்பிறை மருப்புதரும்
நித்திலமும் கழைமுத்தும்
நெல்முத்தும் இழிந்த வேயாம் !

தரைத்தாயின் மடியிலுள
வைரமணி ஒளியிரவல்
வாங்குதலால் அதுவும் வேண்டேம் !

நடனமணி அம்பலத்தில்
சிவகாமி யுடனாடி
நளினமாய் ஒருகால் தூக்கி

வென்றதிரு வருளாளர்
சிவபிரான் தனக்கமுதம்
சிந்திடும் கொவ்வை வாயால்

அடலேறு முருகநீ
அடிக்கடி கனிமுத்தம்
கொடுத்துளம் மகிழ்விப்பாயால்

அருள்மழைக் கொண்டலே
பெருஞானப் பிள்ளையே
எமக்கோர் முத்தம் தந்தருள்வாய் !

ஐந்து கரத்தோன்
பேழை வயிற்றோன்
யானைமுகத்து விநாயகனாம்

ஞானமு தாகிய
தாரை பொழிந்திடும்
ஒற்றை மருப்பிறை யானவனாம் !

ஐந்தொழில் நாயகன்
பைந்தொடி நாயகி
அன்பில் விளைந்தவொர் திருமகனாம் !

ஐம்பொறி யானைகள்
தறிகளில் நின்றிட
அருள்பொழி முகிலெனும் கணபதியாம் !

மைந்துறு தொழில்புரி
முருகனுன் முன்னவன்
மனமெனுந் தாமரை மகிழ்ந்திடவே

மன்னுறு ஞானமே
தென்னா டுடையவா
மாகிலா முத்தமு தளிப்பாயால் !

பைந்தமிழ் மொழிக்கருள்
செய்திடு வள்ளல்
பவளத் துவர்வாய் முத்தந்தா !

பரம்பொருள் முருகா
வரந்தரும் அழகா
பழநிக் கிறையே முத்தந்தா !

மலர்க்கணை தொடுக்கும்
மாரன் தெருவில்
தென்றல் தோரில் வருவதனை,

மலர்ப்பெண் கதவம்
தானே திறக்க
வண்டுகள் மாந்தும் செய்தியினைக்

கலகக் காரக்
குயில்கொம் பூதிக்
காதலர் நெஞ்சைக் கலக்கிடுமால்.

கங்குல் வரவால்
மயங்கும் நெஞ்சம்
கொண்டோர் வாழும் குறிஞ்சியிலே,

வலனுறு மலையின்
முடியில் நிற்பாய்
வையம் காக்கும் சுடர்வேலா !

வள்ளிக் குறமான்
தெள்ளிக் கொடுத்த
தினைமா உண்டாய் உமைபாலா !

நலஞ்சேர் திருவே
இருபற் றறுக்கும்
முருகா முத்தந் தந்தருள்வாய் !

நம்பும் அடியார்
வினைவேர் களையும்
முதல்வா முத்தம் தந்தருள்வாய் ! 50

நுரைச்சரிகைக் கடலாடை
உடுத்து புவனமகள்
தாமரைக்கண் விழித்து நோக்கி,

தென்றலாய்ச் சிலிர்ப்படைந்
துயிர்த்துபின் சிட்டுவாய்
திறந்தவள் பேசு கின்றாள் !

தரைமேனிப் பொன்மணல்
பூவாகும் கனியாகும்
நதிபுரளும் மெத்தையாகும் !

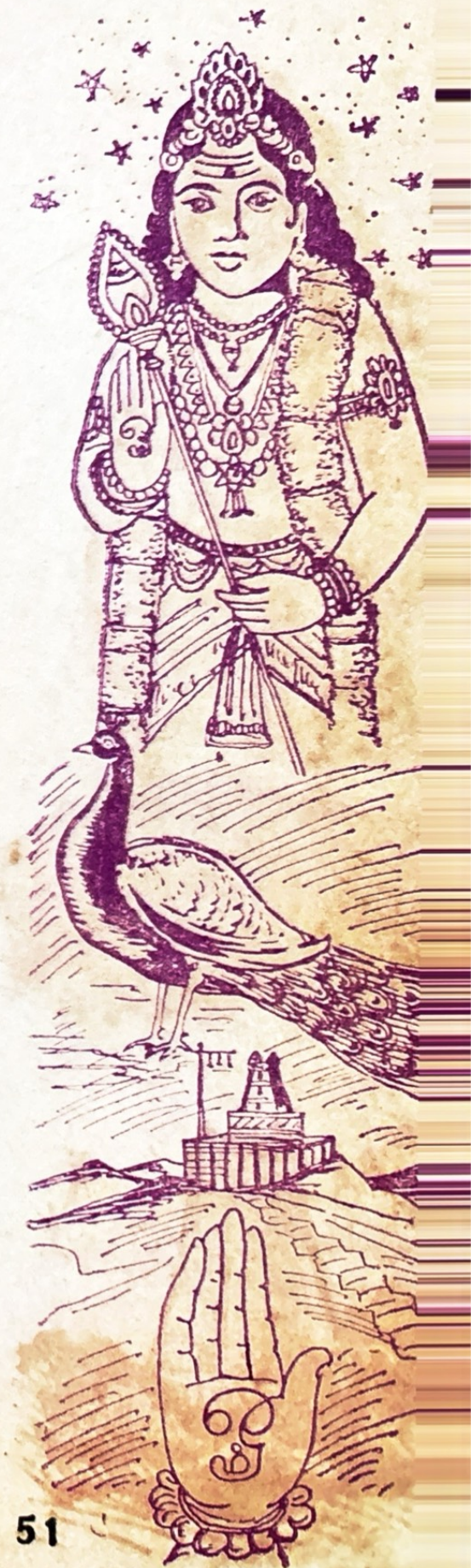
இந்திரன் மழைக்கம்பி
கொண்டெழுதும் மந்திரக்
காவிய நூலு மாகும் !

விரைமலர்க் கூடைகள்
சுமக்கின்ற தாவரப்
பெண்களின் தாய் வீடுமாகும் !

வெயிற்கவள் பிடிக்கின்ற
மரக்குடை வரிசைகள்
மாரற்குச் சோலை யாகும் !

வரையிலா ஆற்றலோய்
மலைமயில் வேலவா
சேவற் கொடியுடன் வருகவே !

பழநிமலை ஞானமே
பூமகள் மனம்மகிழ
வள்ளல்முரு கேசநீ வருகவே !

அளப்பரிய ஞானநூல்
மறைக்குலத் தொகுதிகள்
ஆகமக் கரங்கட் கெல்லாம்

அகப்படா மலர்ப்பாதம்
அமரரும் முனிவரும்
வீடெலாம் போற்றுபொற் பாதம்

வளந்தரும் நலந்தரும்
கல்வியும் அறிவுடன்
வாழ்வில்நல் லினமும் நல்கும் !

நோயிலா வாழ்வொடு
மனமொத்த இல்லறத்
துணைதரும் ; இன்ப மாகும் !

உளவலியும் பெற்றுகரிய
மக்களும் பெருஞானப்
பேறொடு வீடும் நல்கும் ;

வாழ்வெலாம் மனக்குதிரை
அமைதியாய் நடையிட
வரந்தரும் முருகநின் பாதம் ;

களத்திடைச் சுடர்வேல்
எறிந்தவா கருணைகூர்
வேல்மறவா முருகநீ வருகவே !

கலபமயில் வாகனா
களபமயில் கணவனாம்
பழநிக் கிறைவனே வருகவே! 52

மறைபுகழ்த் திருநயன
இமைவில் விளக்கிடக்
குறைவிலாய் வருகவே ! பூவின்

மணங்கமழ் அடிக்கிரு
தண்டைச் சதங்கைகள்
புனைந்திடச் சிவமணி வருகவே !

நிறையொளித் திருமேனி
யிற்பொன் னாரமும்
நெற்றியிற் சுட்டியும் பொட்டும்

நிமலநீ யணிந்திட
உமையனை மகிழ்ந்திட
நித்தியச் செல்வநீ வருகவே !

குறைவறு சிமயப்
பொருப்பெலாம் ஆடநின்
குதலைமென் சொல்லொலிக்கக்

குன்றெலாம் நின்றிடும்
குமரஞா னமுதமே
உமைமடி யமர்ந்திட வருகவே !

பறையென முழங்கிநற்
சமவெளி புரந்திடும்
நதிமகன் மயிலொடு வருகவே !

பைந்தமிழ்க் குமரியைத்
தந்தயெம் பழநியோய்
பாமாலை சூடநீ வருகவே !

சிம்மம் தனிலாட்சி
செய்ரவி, நண்டுக்கே
உரியராம் தண்ணொளித் திங்களும்

மேட விருச்சிக
வீடுகட் குரியராம்
மிகுவலிச் செவ்வாய் மற்றுமால்

அம்புவி மாந்தர்க்குக்
கணக்குகள் உரைத்திடும்
புதன்-சந் தானவி யாழனும்

அகப்பொருட் போகமும்
கலையுணர் ஞானமும்
அளித்திடு சுக்கிர தேவனும்

இம்மெனும் முன்னாலே
கலக்கிடும் பெருவலிக்
காரியாம் ஆயுட் காரகன்

இராகெனும் அரவமும்
முத்திக்கு வழிதரும்
கேதெனும் பாம்பும் யாவுமே

தும்பிக்கை யாண்டவன்
தம்பியுன் படைப்புகள்
தூயவா முருகநீ வருகவே !

தொண்டரைக் கோள்தொடா
வணம்அருள் செய்திடும்
பழநிப் பதியோய்நீ வருகவே !

தத்துவ சாகரம்
தாண்டினாற் கிட்டிடும்
தயாநிதி வருகவே ! பார்வதித்

தாயையே வேலெனக்
கொண்டமர் புரிந்திடும்
தவமணி வருகவே ! அருள்கூர்

முத்துக் குமரனே
மூவர்க்கும் யாவர்க்கும்
மூலமாம் பிறும்மமே கந்தா !

மும்மல மகற்றிச்
சுழிமுனை விளக்கி
மூரியை எழுப்புவாய் வருகவே !

முத்திக்கு வித்தாகும்
ஜோதிமா மணியே
முதலிடை முடிவிலாய் வருகவே !

மொழியெலாம் இனித்திடும்
கரும்பே தேனே
மூவா முதல்வனீ வருகவே !

வித்தகா பழநிமலை
தனிற் கோயில் கொண்டுள
வேலவா பாலகா வருகவே !

இருள்தரும் இருவினை
விலக்கியோர் சுகந்தரும்
குருபர தேசிகா வருகவே !

பூதப்படைக் கரசே
புலன்பொறி ஐஞ்சுவை
இருகரண வகைதெ ரிந்தே

அட்டாங்க யோகநெறி
நின்றுநிட் டைகூடி
நிர்விகல்ப சமாதி யாகும் ,

பேதமில் வழியினில்
திருவருள் செய்துநீ
உயிருய்ய வழிவ குப்பாய் !

பிரும்மன், விட்டுணு,
இந்திரன் நிலைசொலிப்
பேரானந் தத்தையு ரைப்பாய்.

ஏதமிற் கடவுளே
அருணையர்க் கருளிய
பெருமைக்குரிய வேந்தே !

இதயக் குகையாளும்
பிரணவச் சொரூபமே
மெய்ஞ்ஞானம் செழிக்க வருகவே !

வேதகன் முதலாயோர்
வணங்கிடும் போதகா
பழநிமலை முருகநீ வருகவே !

குருமலை மேவிடும்
சரவண பவகுகா
தலைமைப் புலவநீ வருகவே !

குழலை யாழை வென்றமொழி
குதற்றும் ஞானச் சிறுகுழந்தாய் !
நிலவொளி விரலால் நீவானில்
வரையும் கோடே மின்னல்கள் !

பழமே பிழிந்து பழச்சாற்றில்
பொடியாய்க் கலந்த கற்கண்டே
பாலின் சுவையே தெள்ளமுதே
பன்மணக் கூட்டே காவியமே !

அழகெலாம் திரண்டரு வானவனே
அடைக்கலம் காத்தார் நீயன்றோ ?
அருவுரு வான ஜோதியனே
அருள்மழை முகிலே வந்தருள்வாய் !

குழகா பழநிப் பதிகந்தா
குறைகள் களைவாய் வந்தருள்வாய் ;
குறமகள், தவமகள், மயிலோடும்
குமரா நீயிவண் வந்தருள்வாய் ! 57

சந்தனப் பூந்தே றல்நிகர்ச்
சங்கத் தமிழ்ப்பா விற்பயனே !
சங்கரர் ஐங்கரர் பார்வதிக்கும்
உதவிடும் பன்னிரு வரைபுயனே !

கொந்தார் பூங்குழல் வள்ளிமயில்
களித்து நடமிட வருமுகிலே,
குளிர்விழிக் கருணைப் பெருங்கடலில்
குளிப்பார் வினையிருள் களைமுருகா!

செந்தூர்ப் பதியுறை வடிவேலா
பகழிக் கூத்தர் தமிழ்கேட்டுக்
கவிஞர்க் கருளும் புரவலன்நீ
பதக்கம் அணிவித் தருள்செய்தாய் !

நந்தா விளக்கே பெருமணியே
ஞானக் கடலே வந்தருள்வாய் !
செந்தா மரைமலர்த் தாள்காட்டிச்
செவ்வேட் குகனே வந்தருள்வாய்! 58

வினைத்தொகை அறியும் ஞான பண்டிதா
வேற்றுமை விளக்கும் குஞ்சரவா !
தோன்றா எழுவாய் ஆனவனே
தொக்கியும் அரும்பொருள் உரைப்பவனே !

சினைமுதல் தொடர்வகைக் குறிப்பருளி
ஆகு பெயரையுந் அளித்திடுவாய்.
அடிதொடை காரிகை அணியுணர்த்தி
அம்போ தரங்கமும் அறிவிப்பாய்.

இணையெது கையிருப் புரைத்தருளி
இயல்பு நவிற்சி தனைக்காட்டி !
காலன் கவருமென் உயிர்ப்பசுவை
மீட்டுக் கொடுக்கும் வேல் மறவா !

இணையடித் தாமரை சிலம்பொலிக்க
இளையோய் மயில்மேல் வந்தருள்வாய்
பெருவரை அகடது பொடிபடவே
சுடர்வேல் எறிந்தவா வந்தருள்வாய் ! 59

தடவரை குலகிரி அசைந்தாடும்
சிவகணம் உமையவர் பரிவாரம்
தன-தன தாள லயத்தோடு
தமைமறந் தாடுவர் உயிர்ப்போடு !

விடப்பணிப் பஞ்சணை நெடியவரும்,
விரைமலர் உறையுள் திருமகளும்,
சதுர்மறை பயந்த நான்முகனும்,
கலைமகள் யாவரும் ஆடிடுவர் !

குடவயிற் றைங்கரர் நின்றாடக்,
கொவையிதழ் அரம்பையர் ஓசின்தாட,
இந்திரர் நாரதர் கிம்புருடர்
இருடிகள் முனிவரர் நடனமிட,

தடவரை யுறைவாய் மயிலாட,
முருகநீ ஆடி வந்தருள்வாய்;
தணிகா சலனே பழநிமலைக்
கந்தா ஆடியே வந்தருள்வாய் ! 60

வானமெனும் விதானத்தில்
சுழல் கோள நிலவுநீ
வாழ்ந்தொளி பரப்புவை; வேலோன்
வானத்திருந் தடியவர்
மனவிருள் கடிந்தவர்
வாழ்வெலாம் ஒளிமய மாக்குவன் ;

கோனெனப் பிறர்சொல
மீன்களுக் கிடையொரு
பேராட்சி புரிசுவை நிலவுநீ ;

குமரனோ, தேவர்க்கும்
யாவர்க்கும் இடையொரு
கொற்றவ னெனவீற் றிருப்பன் !

மானதனை ஏந்தினார்
தொடர்புடை ஒளிமதிநீ,
மதிநனி பெரியனாம் முருகனோ,

மானேந்தி யார்மகன்-
நிகரிலாப் பேரழகன்
மண்ணோர்க்கும் அமுத வேந்தன் !

தேனமுத ரோகிணியாம்
மான்விழை மன்னனே
தேவானை நாதனுடன் ஆடவாவே !

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவே ! 61

ஒளிக்கைகள் உடையநீ
மோகன மாக்கிடும்
உன்னதக் கலைஞன்நீ ; எங்கள்

ஒப்பிலாக் குமரனும்
ஒளிக்கரம் கொண்டுலகை
மோகன மாக்கிடும் செம்மல் !

அளிமிக உடையைநீ
அசைவிலா முயற்சியால்
அடைதற்கும் உரியை யார்க்கும் ;

அயில்வேல் அரசம்மிக
அளிசெயும் ; தவமெனும்
முயற்சியால் அடையவும் கூடும் !

வெளியெலாம் உலவிடினும்
கடகவீ டுடையைநீ
விமலனார் அடிமுடி கண்டவன்நீ

வேலேந்தும் இளவரசும்
மயிலேறி உலவிவரும்
அன்பர்க்கு வீடுபே றளிக்கும்;

தெளிதமிழ்ப் புலவனாம்
பழநிமலை முருகனுடன்
செல்வநீ அம்புலி ஆடவாவே !

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவே / 62

மேகவான் திரைக்குள்
வேகமாய்ப் போந்துனது
முகத்தை மறைக்கும் திங்கள்நீ !

மிகுவெளி இருப்பினும்
காரிருட் கொருநாள்
முற்றாய்ப் பணிந்திடும் வேந்தன் ;

நாகமுடி கொண்டவர்
புகழ்வேல் வேந்தனோ,
யார்க்குமே அஞ்சிடாத் தோன்றல்!

நம்பியே கைதொழும்
அடியவர்க் கருள்செயும்
வரம்பிலா ஆற்றல் மேரு !

மோகனக் கதிர்க்கை
கொண்டுபூ மெழுகினும்
முகக்கறை மிகக்கொண் டுள்ளாய் !

மோனநிலை நிற்பினும்
தேய்வதும் வளர்வதும்
அகக்குறை பாட்டா லன்றோ ?

ஆகம பண்டிதன்
பழநிமலைப் பதியினன்
கோதிலாப் பூரணன்—அதனால்

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவே !

பற்றற்றான் பற்றினைப்
பற்றிட நினைப்பவர்
யோகியர் தவக்கனல் மூட்டுநர்

பத்தித் தளைகொடு
யாப்பவர் கட்கெலாம்
இறங்கிடும் பரம்பொருள் செவ்வேள்;

நெற்றிக்கு முகத்துக்கு
நிகரென உவமிக்கும்
நிலவுநீ, காய்வ தன்றித்

துணையிலா நெஞ்சக்
கிதமான செயலேதும்
இதுவரை செய்த துண்டா?

பொற்கோலம் போலொளி
வீசினும் அவையெலாம்
ரவிதரும் இரவ லன்றோ?

புரையிலாக் குமரனின்
அமுதூறித் ததும்பிடும்
விழிச்சுடர்க் கொப்பிலை நிலவுநீ;

சற்குரு வானவன்
பழநிமலைச் சரவணன்
உளம்மகிழ அம்புலி ஆடவாவே !

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவே ! 64

சிவனார்க் கவிர்ப்பாகம்
அளியாத தருக்கனாம்
தக்கனின் வேள்வி தன்னில்

சினப்பொறிக் கனல்வீர
பத்திரர் நிலவுனைக்
கால்களால் மிதித்தா ரன்று !

நவயுக அறிவியல்
மாந்தரும் நினைவந்து
நன்றாக மிதிக்கின் றார்கள் !

நாளெலாம் மறைவாகிக்
கங்குலில் வரும்நிலா
முழுமுதற் கொப்பாவ துண்டோ ?

யுவராச முருகனார்
நிலையான பரம்பொருள்;
பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரும்பொருள்.

உடுக்கனின் நாயகன்
ஒருக்காலும் வடிவேற்
கொப்பாகப் போவ தில்லை !

தவயோக குருநாதன்
தன்னுடன் விளையாடத்
தருணமிக வாய்த்த தாலே,

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவே !

பாலொடு கலந்தநீர்
பாலாகு மாறுபோல்
பரமகுரு வருளில் தோய்ந்தால்

பால்நிலாக் கறையெலாம்
நீங்கிமிகு வொளியுடன்
பேறு பெற்றிருக்க லாம்நீ !

வேலொடு மயிலிவண்
இருப்பதால் அகபுறப்
பகைகளை நீயழித் துய்யலாம் !

வெயிலொளி போன்மிகு
ஒளிவிழி பெற்றுநீ
முக்கால முணர்ந்து கொள்ளலாம் !

காலனை உதைக்கலாம் ;
கடுவிடப் பாம்பையும்
கைகளால் எடுக்கலாம் ; பிறவிக்

கடல்களை மலரடிக்
கப்பலின் துணையாலே
கடந்தின்பக் கரையே றலாம் !

மாலவன் மருகனாம்
பழநிமலை வேலன்தன்
மனம்மகிழ அம்புலி ஆடவாவே !

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவே! 66

எல்லாரும் கைதொழலால்
இடபத்தில் ஏறுததால்
கைக்கெட்டா திருப்பதனால்

இரவிலே வலனுறலால்
எளியார்க் கிரங்குதலால்
இனியவிடம் கொண்டதனால்

வெல்லச்சொற் கவிஞர்க்குப்
பாடுபொருள் ஆனதனால்
விரிகங்கையின் தொடர்பால்

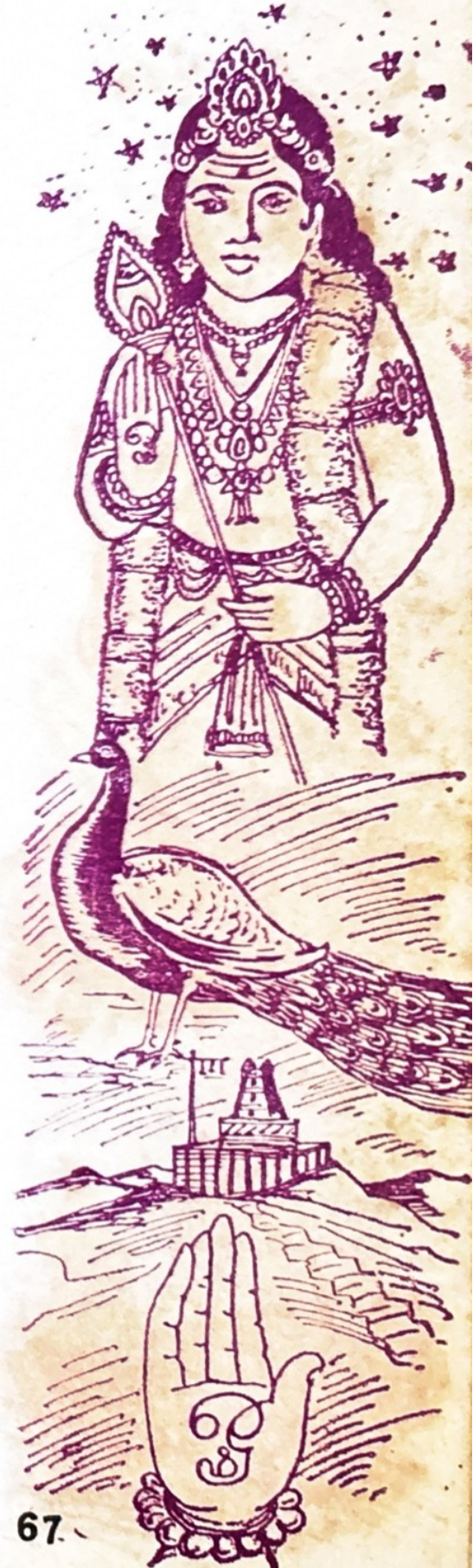
வீடுடைய ஏதுவினால்
மானையே மதிப்பதனால்
வெளிவடிவே கொண்டதனால்

நல்லகணம் சூழ்வதனால்
நாட்டில் ஒளி ஏற்றுதலால்
வரையுச்சி மேலுறலால்

நச்சரவிற் கிடந்தரலால்
உமைபங்கர்க் கொப்பாவை
தண்ணொளிகால் நிலவேநீ !

செல்வவகை யெலாம்பெறுவை
சீர்பெறுவை முருகனுடன்
அம்புலிநீ ஆடவாவே !

சிவயோக தயாபரனாம்
குருநாதன் மனம்மகிழ
அம்புலிநீ ஆடவாவே !

அண்டங்கள் பலவற்றை
ஒன்றாய்க் கூட்டிவைத்
தாடுகழற் காயென ஆடுவன் ;
அருமறையின் தத்துவம்
வினைத்தொகைக் கணக்குகள்
அனைத்தை யுமேகுகன் பாடுவன் .

தண்டையும் கிண்கிணியும்
அணிந்துமயில் ஊர்ந்துவரும்
ஞானமிகு குமரற்கு மாயைகள்

தட்டாத தாதியர் ;
ஐம்பெரும் பூதங்கள்
குற்றேவல் செய்கா வலர்கள் ;

விண்ணகத் தேவரும்,
மிகுவலிக் கணங்களும்,
வேலனைப் பணிந்திடும் படைகளாம்.

வரும்பொருள் உரைத்திடும்
அமைச்சென அரிஅயன்
பணிசெய இவன்கோ லோச்சுவன்;

வெண்டிங்கள் நீயிவண்
வெகுளிக்குள் வீழாமல்
விரைவாக விளையாட வாவா

வீடுகமழ் மலரடியார்
நீடுபுகழ்க் குமரனுடன்
விரைந்தம் புலியா டவாவா !

தப்பாமல் மயில்மேல்
அமர்ந்தோடி வருகின்ற
தண்ணளி கொண்ட வேலோன்

தலையாய தாய்போல்
அருளுவன் ; கொடியோரைத்
தண்டிப் பதில்நெ ருப்பாம்.

ஒப்பிலாச் சுப்பிர
மணியனார் வினாவிற்கு
விடைகொடா அயனார்க்கு வந்த

ஒறுப்பினை உலகெலாம்
அறிந்திடும்; திங்களே
உன்நிலை அறிந்து கொள்வாய்.

எப்பாரும் முருகனின்
சினப்பொறிக் கெதிர்நிற்க
இயலாது; சூர பன்மன்,

இடர்ப்பட்டு வேரெலாம்
இழந்துயிர் மாய்ந்தகதை
இரவரசன் அறிந்திடாயோ ?

செப்பரிய சிவமணியாம்
திருமுருகன் சினப்பதற்குள்
தண்ணொளி அம்புலி ஆடவாவா!

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்களென் அம்புலி ஆடவாவா !

அத்தனோ பித்தனிவன்
ஆத்தாள் மலைநீலி
அண்ணனோ யானை யாகும் !

அம்மானாம் கண்ணனோ
நெய்வாரி யுண்டதால்
அடிபட்ட திருட னென்றே

சித்தத்தில் எண்ணிடேல்;
தேவரைச் சிறைமீட்ட
சேனாதி பதியாம் செம்மல்,

சிரித்தெரி கொளுத்தியே
கிரிகளை அழித்திடும்
நிகரிலா முழுமுத லாகுவன் !

சத்தியச் சரவணன்
சதகோடிக் கதிர்களை
வேலென ஏந்தி யுள்ளான்;

சாகரம் சுவறிட
வடிவேல் விடுத்தொரு
குருவிக்கு மருளிய சேயோன் !

வித்தகக் குமரனுடன்
விளையாடத் தருணமிது
வெண்ணிலா நீவினை யாடவாவா

திரைபொருது கரையுடைய
அவனியிறை முருகனுடன்
திங்கள்நீ விளையாட வாவா! 70

தும்பிக்கை யானையார்
தம்பியுன் னாடற்குத்
துணையாகும் தேவர் ஞாலம்

துளபஇதழ்த் தொடையணி
மாலவன் பூப்பறை
முழக்கி யார்ப்பரிக்கும்;

செம்பொருள் நான்முகன்
செகசெகென மொகுமொகென
சிரித்தொரு பறைமுழக்கவும்,

வாணியார் வீணையைத்
தடவியோர் இன்னிசை
வாரிதி பெருகிடப் படிக்கவும்,

தம்பிரான் தமருகம்
ஒலிக்கவும், மிகுவருள்
மகமாயை உடுக்கை யடிக்கவும்,

தடதட டமடமெனக்
கங்கையும் ஆழியும்
பேரொலி எழுப்பி நின்றாடவும்,

பெம்மான் முருகநீ
வீடருள் நிமலன்நீ
சிறுபறை முழக்கியருளே !

பிள்ளையாய் நடிக்குமொரு
செவ்வேட் பரம்பொருளே
சிறுபறை முழக்கி யருளே !

புலனைந்தும் பொறிபூதம்
ஐந்துமவை தருபயனும்
மறைபிற நூல்கள் சொல்லும்

பொதுப்பொருளும் மதிவிழிக்
கெட்டாத அளப்பரிய
நுண்பொருளும் நாமேயென்பாய்!

இலகொளியே ! யோகியரின்
செவிக்குள்ளே தசநாதம்
செய்யும் பேரா னந்தமே !

அகந்தையெனும் உள்மூலம்
தனைச்சுட் டறுக்கின்ற
வீட்டு வைத்திய நாதா !

நிலமடந்தை தவத்திற்
கிரங்கியருள் நிமலனே
அசுரர்பற் பறைகொட் டுதற்குப்

பகைமன நிலமஞ்சப்
பாலைவாழ் பேய்க்குழாஅம்
கூத்தாடி மகிழ்ச்சி பொங்க

வலனுறும் அவுணரை
அழித்தசுடர் வேலவா
சிறுபறை முழக்கி யருளே !

படிமுழுதும் ஒருநொடியில்
வலம்வந்த பழநியிறை
சிறுபறை முழக்கி யருளே ! 72

பொங்கும் கடனீர்
உண்டு செழிக்கும்
முகிலோ இடியாய் முழக்கும் !

புதிதாய்க் குதித்து
மலைவிட் டிறங்கும்
நதியோ துடிபோல் ஒலிக்கும் ;

கொங்கைக் குரும்பை
நெஞ்சிற் சுமக்கும்
குமரிச் சதங்கை மயக்கும் ;

குமுதம் அளக்கும்
செந்தேன் குடிக்கும்
பொறிவண் டினத்தில் நடிக்கும் ;

சிங்கம் களிற்றை
வென்ற செருக்கில்
அடவி பதைக்க முழக்கும் ;

தெருவில் விழவால்
மக்கள் செவிச்செய்
அதிரும்; பறைகள் ஒலிக்கும் ;

தங்க ரதத்தில்
ஊர்வாய் முருகா
பறையை முழக்கி யருள்வாய் !

தமிழ்ப்பா அணியும்
செவ்வேட் சுடரே
பறையை முழக்கி அருள்வாய் !

கனிமொழி மிழற்றும்
பூவையர் குரலொலி
வயல்வெளி யெங்கும் ஒலித்திடவே

கடைத்தெரு வணிகர்
எழுப்பிடும் குரலில்
திருமறை ஒலியும் கலந்திடவே

பனிமலர் களிலே
அடைபடும் வண்டார்
முழக்கிடும் இசையும், கயல்மீன்கள்

குதித்திடும் ஒலியும்,
குயில்தரும் இசையும்
இணைந்தொரு வடிவாய் ஒலித்திடுமால்.

இனித்திடும் கலைகள்
இயற்றிடும் மன்றில்
இயம்பல வொலிக்கப் பாவாணர்

தனித்தமிழ் பாடும்
இசைமலை கூடத்
தெருவில் முழக்கம் ஒங்குதல்போல்

இனித்திடும் தேனே
தளர்நடை முருகே
சிறுபறை முழக்கி யருள்வாய்நீ !

மயில்மிசை ஏறிப்
புவிவலம் வந்தாய்
சிறுபறை முழக்கி யருள்வாய்நீ !

மேகக் குழந்தை
மழையாம் விரலால்
பூமிப் பறையை முழக்கும்!

மின்னும் தளிர்களைத்
தின்னும் குயில்களோ
மன்மத கானம் இசைக்கும் ;

வேகப் புலிகள்
தாவிக் குதித்து
எழுப்பும் ஒலியால் இடிக்கும் ;

இடிக்கும் தேகம்
மிகவாய் நடுக்கும் ;
தேனிசை குறிஞ்சி படிக்கும் ;

தேவர் அரங்கில்
ஆடும் அரம்பையர்
சதங்கை கிண்கிணி ஒலிக்கும் ;

திருமால் சங்கும்
சிவனின் உடுக்கும்
ஒன்றாய்க் கலந்தே முழங்கும் ;

தேவர் குலத்தை
மீட்டுக் கொடுத்த
முருகா பறையை முழக்கு !

கின்னம் களையும்
பொன்னம் பலத்தார்
சேயே பறையை முழக்கு !

சதகோடி ஒளிக்கரம்
உடையவர் ரவிரதம்
தடைபட வளர்ந்துள தடவரையே

அழகொடு நடமிடும்
வணமயில் அகவலில்
அகமது துணுக்குற வசைந்திடுமே !

மதமொடு அறமகள்
விழிகளை மறைத்திட
முயன்றிடு மிகுவலி அவுணர்களைச்

சினமொடு கிரிகளும்
வரமுள சிரங்களும்
பொடிபடச் சமர்புரி பரம்பொருள்நீ :

இதமிலாக் கொடுவெயில்
வதைத்திடும் சுரத்துறை
கணங்களும் பலிகொளும் பேய்களுமே

தமதம டொமுடொமு
வெனப்பறை முழக்கியே
குருதிநீர் குடித்திட வருள்புரிவாய்:

பதந்தரும் பழனிவாழ்
பரம்பொருள் முருகனே
ஒலியெழச் சிறுபறை முழக்குகவே;

படம்விரி யரவுமேல்
நடமிடு மயிலிவர்
சரவண, சிறுபறை முழக்குகவே/ 76

வஞ்ச மனத்தார் எளியோரை
வதைத்துயிர் வாழ்வார் தனித்துண்பார்
வறுமையை நாட்டில் வளர்த்தற்குச்
சொற்சிலம் பாடும் கொடுவேடர்

நெஞ்சப் பறைகள் கிடுகிடுக்க
நிலத்தில் அறத்தாய்க் கெதிரிகளைக்
கொன்று குவிப்பாய் உணவின்றிக்
காயும் பேய்க்கொரு விருந்தாக ;

பஞ்சமா பாதகம் புரிவோர்கைப்
பாவை யாகுந் திருமகளை,
இருப்பறை விட்டுக் கொணர்தற்கு
இருநிலம் சமமாய் வாழ்தற்குச்

செஞ்சொற் புலவ திருமுருக
இன்றுன் சிறுபறை முழக்கிடுவாய்;
சைவச் சிவமணி சுடர்வேலா
இன்றுன் சிறுபறை முழக்கிடுவாய் ! 77

தருக்கிச் செருக்கித்
திரிந்த அரக்கர்
தலைகள் தரையில் உருண்ட பின்னே

குதித்துக் குதித்துத்
தவித்த உடல்கள்
குருதி பெருக்கிக் கவந்த மாடும் ;

உருட்டி விழிக்கும்
முரட்டுக் கணங்கள்
வெருட்டும் உடலைத் துரத்தி யோடும்.

அரக்கர் உடலை
விருந்து சுவைத்த
கொடுபேய்க் குழுவோ துணங்கை யாடும்;

இருட்டு மலையின்
வயிற்றுக் குகைக்குள்
நிணமாம் உணவு விழுந்த தாலே

எடுத்த குரலில்
குகனைப் புகழும்
பறைகள் முழக்கி நடன மாடும்;

முருகா நினது
சொருபம் அறிய
பறையை முழக்குள் அழகுக் கையால்

மலைகள் செறிந்த
பழநிக் கரசே
மகிழ்ந்து பறையை முழக்கு வாயே ! 78

அருமறை புகழும்
சரவண பவனே
அரியர பிரமர் மனங்கொள்ள

பிரவணப் பொருளைச்
சரிவர உரைத்த
எழில்மிகும் வடிவே குகநாதா

திருவருள் பொழியும்
அறுமுக முகிலே
மனநிலம் விளையப் பொழிவாய்நீ;

நெடுவுடல் அசுரர்
அகடுகள் கிழியச்
சுடர்மிகு வடிவேல் எறிதீரா!

பருவத வரையும்
புவிமலை பலவும்
கடகட வெனவே யசைந்தாட

மரகத மயிலில்
அழகுடன் வருவாய்
உமைசிவன் அருளும் தவயோகா !

மறுவிலா மணியே
முழுமுதற் பொருளே
சிறுபறை முழக்கி யருள்வாயே !

மலைவளம் மிகுந்த
பழநியில் வளர்வாய்
சிறுபறை முழக்கி யருள்வாயே !

மண்ணிலும் ஒளிவிடும்
பொன்னிலும் மயக்குமொழி
மாதரார் கருவிழிக் கடற்குளம்

மாயையின் ஆட்சியில்
தளைபட்டு மீளாமல்
மனத்தில் பேராசை யோடு

கண்ணென வாய்ப்பொறி
மெய்ப்பயன் உணராமல்
இருட்குகை வாழ்வார் தமக்கெலாம்

கந்தனுள் கருணையொளி
யில்லுயிர் விழித்தெழும்
கரையேறப் புணைகி டைக்கும்.

விண்ணவர்க் கரசான
இந்திரன் கைதொழப்
பொன்னகர் மீட்ட ளித்தோய் !

வீடுசுரர் சிரசுலகு
வெங்காடு கமழுமலர்ப்
பாதமே யருளல் வேண்டும் ;

வண்ணமயில் வாகனா
வள்ளிமயில் நாதனே !
சிறுபறை முழக்கி யருள்வாய்.

வளமிகு பழநியுறை
குழகனே சரவணனே
சிறுபறை முழக்கி யருள்வாய் !

மலர்தரும் பொடியாம் மணல்கொண்டு
மகிழ்ந்தொரு சிறற்றில் அமைத்ததிலே
பவளங் களையே விளக்காக்கிப்
பழக்குலை கொண்டே அணிசெய்தோம் !

நலந்தரும் மலைத்தேன் நன்னீரைச்
சங்குப் பாத்திரந் தனிலுற்றிப்
புல்லின் அரிசிச் சோறாக்கிப்
பழவகைச் சாற்றைக் குழம்பாக்கிப்

புலம்பும் சதங்கை உடையோம்யாம்
மாதுளை பொறித்துக் கூட்டாக்கிக்
கதலிப் பூவிதழ் வட்டிலிலே
இட்டுண நாங்கள் வருகின்றோம் !

உலகம் யாவையும் ஆள்பவன்நீ
சிறற்றில் சிதையேல் சிதையேலே
ஒப்பில் பழநிப் பதிவாழ்வாய்
சிறியேம் சிறற்றில் சிதையேலே !

81

வானப் பந்தல், மரக்கால்கள்
மேகப் பட்டு மேல்விரிப்பு
வைர விளக்கு விண்மீன்கள்
வருகதிர் மதியும் பெருவிளக்கு

ஞானக் குமரா வடிவழகா
தென்றல் தேருலா மபிலாட்டம்
அலைகடல் மத்தளம் நதித்தாளம்
பூச்சொரி தாவர ஆரத்தி

வானம் எழுதிடும் வரவேற்பு
வானவில் வளைவு நன்முகப்பு
வெண்மணல் மெத்தை நுரைப்பூக்கள்
இப்படி கற்பனை செயுமெங்கள்

கானக் குறமகள் விழைகந்தா
சிற்றில் சிதைத்தல் முறையாமோ
காநிறை பழநிக் கிறையோனே
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே ! 82

கண்ணீர்க் கிரங்கும் மறவன்நீ
கருணைப் பெருங்கடற் குரியோன்நீ
வீட்டுக் குடையோய் தொழுவார்க்கு
வீடுபே றளிக்கும் வள்ளல்நீ !

எண்ணி எண்ணிப் பொழுதெல்லாம்
எளியேம் கைம்மலர் மிகநோக
மண்ணில் சிறற்றில் அமைத்திட்டோம்
மணியணி சிலவும் சமைத்திட்டோம் !

உண்மை பொய்ம்மை யறியாமல்
உணவெனப் பலவும் செய்திட்டோம்
ஆடி நடிக்கும் இளையோனே
சிறற்றில் சிதைக்க வருகின்றாய்

எண்ணில் ஆடல் புரிமுருகா
எளியேம் சிறற்றில் சிதையேலே !
ஐந்தொழில் நாயகா பழநிமலைக்
கதிபா சிறற்றில் சிதையேலே !

83

வினையாம் கயிற்றால் சுழற்றுகிறாய்
வேலுக் கரசே பம்பரமாய்
விரைந்து சுற்றியே வீழ்கின்றோம்
உய்வகை யறியும் ஞானமிலோம்

நினையுன் தாயர் மடியேற்றி
ஞானப் பாலாம் அமுதாட்டி
நித்திய அணிமணி பலபூட்டி
வீட்டில் இருக்கச் சொன்னாலும்

மனையை விட்டிப் புவிசேர்ந்தாய்
மாலவன் மருகா அறியாதார்
மண்ணில் கட்டிய சிறுவீட்டைச்
சிதைத்தல் உனக்குப் பீடன்று

தினைமா சுவைத்த அறவோனே
சுற்றில் சிதையேல் சிதையேலே
துகளறு பழநிக் கிறைநீயெம்
சுற்றில் சிதையேல் சிதையேலே ! 84

திருவைந் தெழுத்து விதைக்குள்ளே
இருக்கும் பூரணன்; மறைநூல்கள்
தெரிந்துரை செய்யும் சோபனங்கள்
திருமறை உட்பொருள் மெய்யோகி

ஒருமனப் பட்டு மேனோக்கி
உன்னும் அமுதப் பாலூற்று
ஒன்றில் ஒன்றாய் உள்ளொடுங்கி
வெளியில் நிலைக்கும் சூன்யநிலை !

பொருளால் துய்க்கும் போகநிலை
அருளில் நிலைக்கும் யோகநிலை
புவிக்கோள் அமரர் நிலைசொல்லிப்
புரைதீர் ஞானம் அளிப்பவனே

அருள்மிகும் செல்வா திருமுருகா
எளியேம் சிற்றில் சிதையேலே
அவனிக் கரசே குகநாதா
சிதையேல் சிற்றில் சிதையேலே ! 85

அண்டம் பிண்டம் எலாமாக்கி
அருளிக் காத்தும் அளிப்பவன்நீ
அலகில் ஆடல் புரிந்தாலும்
அருவாய் உருவாய் நிற்பவன்நீ !

தண்டுடன் ஆண்டிக் கோலத்தில்
தனித்துப் பழநியில் நின்றாலும்
தன்னே ரில்லாச் செல்வன்நீ
தானே ஞானமாய்க் கனிந்தோன்நீ !

விண்டல அமரர்க் கூறுசெயும்
அவுணர் குலமர வேரறுக்கும்
பலசத கோடி, சூரியனைக்
கையில் வேலெனக் கொண்டோன்நீ !

வண்டல் சலித்து யாஞ்சமைத்த
சிற்றில் சிதையேல் சிதையேலே
வள்ளிக் கணவா திருமுருகா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே ! 86

கூவும் சேவற் கொடியேந்தி
குறிஞ்சிக் குன்றில் நிற்பவனே
குலிசா யுதனே வினைவேரை
வேலாற் களையும் குருபரனே !

தாவும் மானைக் கையேந்தித்
தானே நடனம் செய்யரசர்
தளிர்க்கொடி உமையொடு முகங்காட்டும்
முன்னைப் பழம்பொருள் முழுமுதலே !

யாவும் நீதான் என்றாலும்
மழலைக் குறும்பு விளையாட்டில்
சிற்றில் சிதைத்தல் பெரிதாமோ ?
சிறியன பெரியோர்க் கழகாமோ ?

மூவரும் போற்றுந் திருமுருகா
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
மூவா முதலே! சிவக்கொழுந்தே
குமரா சிற்றில் சிதையேலே !

87

எழுதற் கியலா அழகொளியே
இடுப்பிற் கணிந்த பொன்னாடை
இலகொளி மணிமுடி காற்சதங்கை
புழுதி படிந்திடல் நன்றாமோ ?

விழுமிய நிதியோய் மலர்ப்பாதம்
வீட்டை யளிக்கும் முறைமாற்றி
வீட்டை யழித்தல் முறையாகா
புழுதித் தரையவை தொடலாகா !

முழுதும் பழுதில் தமிழ்தந்தாய்
முத்துக் குமரா பருக்கைக்கல்
பாதத் தாமரை களில்குற்றின்
அடியேம் நெஞ்சம் பதையாதோ ?

விழுமந் துடைக்கும் உயிர்த்துணையே
அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
தேரூர் வீதிப் பழநிமலைச்
சேயே ! சிற்றில் சிதையேலே !

அஞ்சு தலைநீ மாற்றற்கே
ஆறு தலையாய் நிற்கின்றாய்
செஞ்சொற் கொண்டல் ஐயாஉன்
செம்பொன் மேனி துலக்கியொளி

விஞ்சும் அணிமணி பலபூட்டி
மென்துகில் இடையில் மிகக்கட்டி
தண்டை கழலும் அணிவித்து
நவமணி மகுடம் தலைவைத்துக்

கொஞ்சி மகிழும் நின்தாயர்
குறையில் அழகை—இளவரசைப்
பிஞ்சு நிலாக்கள் விளைவாடும்
வீதிக் கனுப்பல் முறையாமோ?

செஞ்சுடர் வேலுடன் வந்தெங்கள்
சிற்றில் அழியேல் அழியேலே!
செவ்வேட் பரம்பொருள் நின்காலால்
சிறியேம் சிற்றில் அழியேலே! 89

எல்லா மான இயைவுள்நீ
வேண்டற் கிரங்காப் பிள்ளையென
எஞ்சிறு மதிகொண் டுனைச்சொன்னால்
வழிவழி அடியேற் கேதமிகும் !

பொல்லா ஆடல் நிறுத்தியெமைப்
புரத்தல் வேண்டும் தயாபரனே
பூவால், பாவால் அர்ச்சித்தோம்
நான்கும் அளத்தல் நின்கடனாம்

வல்லாய்! சிறியேம் நாளெல்லாம்
உழைத்துக் கட்டிய கோட்டையிது
விந்தப் பாதத் தால்நொடியில்
அழித்தால் எம்மகம் நொறுங்காதோ

சொல்லே ருழவா! சுடர்வேலா
அடியேம் சிற்றில் சிதையேலே
சும்மா யிருக்கும் சுகமீவாய்
சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே ! 90

தண்டேன் குடித்துத்
தள்ளாடும் மதுகரம்
இரவெலாம் அடைந்து கிடவென்று

தாமரை இதழ்க்கத
வடைத்திடும் கயிறைப்
பழியில் உறைந்திடும் வேலவாரீ

கொண்டலாம் நீர்க்குழவி
உருள்பெருந் தேராகக்
குளிர்வளி தனைப்பரி யெனக்கொண்டு

ஆகாய வீதியில்
இந்திரன் தேருரும்
ரதமேகம் இடியுடன் அவனுருட்டும்

விண்டலம் வியக்கவொரு
திகிரிதேர் கொண்டரவி
எழுபுரவி கொண்டு தேருருட்டும்.

ஐம்மலர்க் கணைகளைக்
கரும்புவில் தனில்வைத்து
எய்மதன் தென்றல் தேருருட்டும்.

அண்டபகி ரெண்டங்கள்
உலகெலாம் புரந்திடும்
திருமுருக சிறுதேர் உருட்டியருளே

அகிலாண்ட நாயகிதன்
சேயான பழியிறை
அழகனே சிறுதேர் உருட்டியருளே !

அழகொழுகும் குழவியாய்
ஆயர்குல வேந்தனாய்
அவனியெலா மளந்த மாயன்

யசோதையின் சேயென
வந்துரலிற் கட்டுண்டு
அடிவாங்கி மகிழ்ந்த கண்ணன்

பழம்பெரும் பாரதப்
போர்க்களம் செழித்தற்குப்
பார்த்தனின் தேருருட்ட லானான் !

சதுர்மறை திகிரியாய்
மலைக்கலசம் அமைபுவித்
தேரயன் உருட்டி னானால்

பழரசத் தமிழ்தந்து
பரமகுரு வானவன்நீ
பகைவரின் தடந்தோள் ஒடுங்கிப்

பதைபதைத் தவர்மனம்
கிடுகிடென நடுங்கிடச்
செய்சேவற் பதாகையாய் !

அழகுறும் உரகனின்
மிடறது பொடிபட
அழகநீ சிறுதேர் உருட்டியருளே

அமரரும் தொழுதிடும்
பழநியுறை முருகனே
அம்பொற் சிறுதேர் உருட்டியருளே !

பெரிதினும் பெரிதாய்
அணுவினும் அணுவாய்ப்
பிரும்மாண் டமாக மேலும்

அரிதினும் அரிதாய்
அகக்குகை நாதமாய்
ஆவிக் குமுற்ற துணையாய்

விரிவான் வெளிக்குநற்
றாயாய் விதிக்கொரு
வித்தாய்த் தேனினும் தேனாய்

விளக்கிட முடியாப்
பேரொளி யனைத்திலும்
மிகுபே ரொளியா னோன்றி

தெரிதரும் நிழலிலும்
நிழலாய், இதந்தரும்
பதத்திலும் பதமாய் நின்று

பழமைக்கும் பழமையாய்
புதுமைக்கும் கொழுந்தாய்
யாவுமாய் ஒன்றாய் நெஞ்சில்

புரிந்திடாப் புதிராய்
எளிமையாய் வருமுருகா
சிறுதேர் உருட்டி யருளே

பொன்னார மார்பனே
பழநிவாழ் கந்தனே
சிறுதேர் உருட்டி யருளே !

மறைமிருதி யாகமம்
சித்தாந்த தத்துவம்
மந்திரம் யோக மார்க்கம்

மனநிலம் விளைத்திடும்
கலைக்கதிர் இசைப்பூ
தாளம் விஞ்ஞா னமெல்லாம்

இறைவநின் மனத்தெழும்
அசைவுகள் பொருள்மிகும்
சங்கேத மொழியே யன்றோ ?

இயலிசை கூத்துக்கு
வித்திட்ட மூலவா
இடமெலாம் நிறைந்துள வேலவா

நிறையருள் நாயகி
வளர்சிமய மலையுறும்
நிமலர்க்காம் அமுத மங்கை

நின்னாடல் கண்டுளம்
களிகொளத் தேவர்கள்
அனைவரும் மகிழ்ந்து கொண்டாடக

குறையிலா மதியமே
அருள்மழைக் கொண்டலே
சிறுதேர் உருட்டி யருள்கவே !

கூத்தரசர் சேயான
குமரா கம்பீரனே
சிறுதேர் உருட்டி யருள்கவே !

கடலைக் கடைந்தழு
தெடுத்திட முயல்நாள்
கடுவிடம் முன்வரத் தன்மெய்

காயாம்பூ நிறமெனக்
கறுத்ததாய்ப் புலவோர்
உரைசெயும் மாய னார்தம்

உடன்பிறப் பானவள்
சேயெனக் கொண்டாடி
ஒப்பிலாப் பொற்றேர் கொணர்ந்தார் !

உலகநிதிக் கதிகாரி
உன்வனஜ மாமியார்
உயர்வை ரத்தேர் கொணர்ந்தார் !

தடவரைப் படைப்பெலாம்
நினக்காம் தேரென
நான்முகன் மகிழ்ந்து நிற்க

தமிழ்தந்த குமரன்நீ
ஞானத்தே ருருட்டிட
விழைந்தது படைத்தனை முருகா!

நடனமயில் வாகனா
கொணர்ந்தோர் உவந்திடச்
சிறுதேர் உருட்டி யருள்வாய்

நற்றமிழ் விற்பன்ன
பழநியுறு வெற்பனே
சிறுதேர் உருட்டி யருள்வாய் !

புலிமேல் இவர்ந்து
புலிப்பால் கொணர்ந்த
பொன்வண்ண மேனிக் கிள்ளை

புவிக்கொரு வியப்பாய்
தர்மத்தின் காப்பாய்
பூதலத் துறைஐய னாரும்

கலிநாள் அரக்கனைப்
பலிகொள வந்தவன்
உயிர்பருகி வினைகள் தீர்த்தார்

அழகர்மலை மேலுறை
அருள்பெருகு கருப்பண்ணர்
அருட்கொண்டல் தூண்டி யாரும்

வலிமிகும் குதிரையை
அடக்கிய வேந்தரும்
சஞ்சீவி மலையைத் தூக்கி

வந்தருள் செய்தவர்
அனுமந்த ராயரும்
உன்ஆடல் கண்டு வக்க

வலிமிரு அவுணர்கள்
கிலிகொள முருகநீ
சிறுதேர் உருட்டி யருள்க !

வரைகளும் கடல்களும்
வணங்கிடும் பழநியிறை
சிறுதேர் உருட்டி யருள்க ! 96

ஆக்கலும் காத்தலும்
அருளலும் மறைத்தலும்
அழித்தலும் செய்யும் வேந்துன்

ஆறெழுத்து மந்திரம்
தனக்குள்ளோர் எழுகோடி
மந்திரம் அடங்கல் விந்தை !

பூக்கள் வடிப்பதால்
அஞ்சிறைத் தும்பிகள்
பூமெத்தை தனிற்கிடக்கும்

பொங்கருளப் பழநிமலை
தங்குநிறை ஞானமே
பொன்னம் பலத்தார் சேயே !

வாக்கினுட் பொருளே
வாலை வடிவாம்பிகை
ஓங்காரக் காளிகா தேவியும்

வரைபுயக் கணங்களும்
வானகத் தமரரும்
நின்னடை பார்த்து வக்கப்

பூக்களின் அரசான
தாமரை அடியூன்றிச்
சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்

தொழுவார் விழிநீர்
துடைத்தருள் செய்முருக
சிறுதேர் உருட்டி யருள்வாய் !
2742—8

அங்கியங் கடவுள்
நெஞ்சில் எழுந்திடும்
ஆனந்த ராகத் தாளத்தில்
அற்புத மாயொரு
கைந் நொடித் தொலித்திட
அதுவே இடியின் முழக்காக,

பொங்கும் கடலார்
நின்புகழ் பாடிட
இடியொலி கேட்டுன் மயிலாட

பூதப் படையும்
பொற்பனை முனியும்
நெஞ்சம் களித்துக் கொண்டாட,

வெஞ்சின மானோர்
குலகிரி யாவும்
வேரொடு சாய்க்கும் வேலாட,

அறமகள் நெஞ்சை
நடுக்குறச் செய்திடும்
கொடியோர் மனமிகத் திண்டாடச்

சிங்கக் குருளை
சிவமணி முருகா
சிறுதேர் உருட்டியருள்வாயே

செல்வம் பொழியும்
திருமகள் மருகா
சிறுதேர் உருட்டி யருள்வாயே

சண்முக சட்சர
குஞ்சரி கணவா
சத்துரு பயங்கரச் சுடர்வேலா !
சாலொக சாமிப
சாருப சாயுச்ய
சதாசிவ மைந்தா ஆறுமுகா !

தண்டமிழ் வித்தக
குறமகள் நாயக
தையமிகு குருபர திருமுருகா !

தந்தைக் கருளிய
விந்தைக் கொற்றவா
தணிகைக் கந்தா காங்கேயா !

எண்குணப் பாலகா
செந்தில் வாழ்குகா
இந்திரன் கைதொழும் அருளாளா !

குக்குட நாயகா
செஞ்சொற் பண்டிதா
கண்டிர குமாரச் செவ்வேளே

மண்டலம் அதிர்வுறச்
செம்பொடி படருறச்
சிறுதேர் உருட்டியருள்கநீ

மயூரப் பிரியா
பழநிக் கிறைவா
சிறுதேர் உருட்டி யருள்கநீ !

போதுமா ஞானம்
மலர்ந்திடப் புரையிலாப்
பொற்கமல பாதமே போற்றி!

புலவர்க்குப் புலவராய்ப்
பொருள்தரும் சாகரம்
போக பூடணனடி போற்றி!

மாதுமா நாயகம்
குறமகள் வள்ளியின்
அடிமலர் வருடியோய் போற்றி;

மரகத வல்லியாம்
அங்கயற் கண்ணிதன்
மடித்தொட்டில் விழைகுகா போற்றி

குது வாதிலா
அடியவர்க் கருள்செயும்
சுப்பிர மணியமே போற்றி

சூரனின் மிடல்கெட
வாரிநீர் சுவறிடச்
சுடர்வேல் எறிந்தவா போற்றி!

தீதேதுஞ் செய்யாத
தென்பழநி யாண்டவா
சிறுதேர் உருட்டியருள்வாய்!

தென்றமிழ்ப் பாடற்கு
வந்திடும் சரவணா
சிறுதேர் உருட்டி யருள்வாய்! 100

அழகெனும் முருகே போற்றி

அகரமாய் நிற்பாய் போற்றி;
 உகரமும் மகர மும்மாய்
 வகரொணாப் பொருளாய் நிற்கும்
 பரம்பொருட் குமரா போற்றி ;
 சிகரத்தின் மேலே நின்று
 ஜெகமெலாம் காப்பாய் போற்றி ;
 தகரா லயத்த மர்ந்த
 தமிழ்க்குரு பரனே போற்றி !

ஆறுதலைக் கந்தா போற்றி
 அழகெனும் முருகே போற்றி;
 தேறுவார்க் கமுத மான
 தேவானை நாதா போற்றி !
 வீறுகொள் ளரக்கர் தம்மை
 வேருடன் அழித்தாய் போற்றி ;
 சாறுபோல்—தேன்போல்—நெஞ்சில்
 இனித்திடும் அமுதே ! போற்றி !

இருவினை மயக்க றுக்கும்
 எல்லையில் ஒளியே போற்றி;
 திருவினும் திருவே போற்றி;
 சேனாதி பதியே போற்றி ;

அருட்கடற் புலவ போற்றி;
அபிராமி பாலா போற்றி ;
செருக்களத் திடைவேல் மாரி
பொழிந்தவா ! போற்றி போற்றி. 3

ஈசனார்க் காசா னான
எந்தையே திருவே போற்றி ;
மாசிலாக் குறமான் தன்னை
மணம்புரிந் தாண்டாய் போற்றி ;
நேசமிக் குடைய செவ்வேள்
நினதிரு தாள்கள் போற்றி;
வாசவன் மருகா போற்றி
வணமயில் இவர்வாய் போற்றி ! 4

உலப்பிலா அறிவே போற்றி ;
உவமையில் அழகே போற்றி ;
பலவகைக் கலைனி னைய்யப்
பாலித்த வேலா போற்றி !
சிலம்பொடு மணிய ணிந்த
சேவடிச் செய்யோய் போற்றி;
புலவர்தம் குறைகள் தீர்த்த
சரவண பவனே போற்றி ! 5

ஊடகப் பொருளாய் நின்றே
 உருவரு வானாய் போற்றி ;
 ஆடகச் செம்பொன் மேனி
 ஆண்டவா ! சமரா போற்றி ;
 வீடருள் நிமலா போற்றி ; .
 வித்தகா முதல்வா போற்றி;
 தேடரும் பொருளாய் நிற்கும்
 மூவர்க்கும் முதலே போற்றி !

எண்ணும் எழுத்தும் தந்தே
 இகபர சுகங்கொ டுக்கும்
 பண்ணே போற்றி; பண்ணிற்
 பழுத்தவொரு பயனே போற்றி!
 விண்முதற் பூத மைந்தும்
 விழைந்தேவுல் செய்ய நிற்கும்
 சண்முக மணியே போற்றி;
 சட்டசர நாதா போற்றி.

ஏற்றமும் பொருளும் மைந்தும்
 இருநிலம் வியக்கும் பேறும்,
 தேற்றமும் புகழும் ஞானத்
 திருவொடு வீடும் நல்கும்

6

7

ஆற்றலின் வரையே போற்றி;
 அமரர்க்கும் இறைவா போற்றி!
 நீற்றரும் உமையு மாக
 நின்றருள் குகனே! போற்றி. 8

ஐந்தொழிற் கதிபா போற்றி
 ஆறிரு கையாய் போற்றி;
 பைந்தொடி வள்ளிக் காக
 அருள்செய அலைந்தாய் போற்றி!
 மைந்துறும் அரக்கர் நெஞ்சம்
 மாழ்கிட வேல்வி டுத்தே
 ஐந்திணை மக்கள் தேவர்
 இடர்மிகக் களைந்தாய் போற்றி: 9

ஒப்பிலாச் செல்வா போற்றி;
 உடலுயிர்ப் பிணிகள் நீக்கும்
 தப்பாத பயன்ம ருந்தே
 தாளிணை போற்றி போற்றி;
 சுப்பிர மணியா... போற்றி
 சுடர்க்கொடி இருவர் போற்றும்
 விப்பிர பாதா! போற்றி;
 வெற்றிவேற் கையாய் போற்றி. 10

ஓங்கார முகத்தாய் போற்றி;
 உளக்கோயில் வீற்றி ருக்கும்
 ஆங்காரக் குழகா போற்றி!
 ஆனந்த வடிவே போற்றி;
 பூங்குழற் சக்தி யென்றே
 புவிசொல நின்றாய் போற்றி
 பாங்குறும் பொருள்க ளாகப்
 பரந்துள செவ்வேள் போற்றி!

ஓளவைக்கும் அகத்தி யர்க்கும்
 அருணையர் பாம்ப னார்க்கும்
 கவ்வையில் தமிழைத் தந்த
 கணக்காய நக்கீ ரர்க்கும்
 செவ்வையாய்க் காட்சி தந்த
 செய்யோயுன் னடிகள் போற்றி!
 தெவ்வர்கள் செருக்க றுக்கும்
 திருவாவினன் குடியாய் போற்றி. 12

கடலான பிறவி நீந்திக்
 கரையிலா இன்ப மாக,
 இடந்தரும் குறிஞ்சி நாடா
 இணையடிப் புணையே போற்றி!

குடவயிற் றைங்க ரர்க்குப்

பின்வந்த முதலே போற்றி;

விடலரும் பற்ற றுத்து

வீடுபே றளிப்பாய் போற்றி.

13

ங்கரம்போல் ஒதுங்கி நிற்கும்

ஞானமில் மாந்த ருக்கும்

அகரம்போல் தேடி வந்தே

அருளமு தூட்டும் அம்மா...

நிகரிலா ஈசா போற்றி;

திருப்பரங் கிரியாய் போற்றி;

சுகந்தமே கோடி கோடி

மின்னொரு வடிவே போற்றி!

14

சந்திர சூரி யர்க்கும்

அக்கினி தேவ ருக்கும்

இந்திரன் முதலா னோர்க்கும்

இடர்களைந் தேற்றம் தந்த

சுந்தரா! சுப்ர மண்யா

சுடரடி பணிந்தோம் போற்றி;

வந்தவெவ் வினைக ளைந்து

வாழ்விக்கும் தேனே போற்றி!

15

ஞாயிற்றை மைய மாக்கிக்
கோள்களே நகர்ந்து செல்ல
ஆயிரம் கோடி கோடி
ஆடல்செய் இயைவுள் போற்றி:
காயினிற் புளிப்பும், முற்றிக்
கனிந்ததில் இனிப்பும் வைத்துத்
தாயிடத் தன்பாய் நிற்கும்
தணிகைவாழ் பரனே போற்றி 16

டமருக உடுக்கை யேந்தும்
தயாபரி, பூர்ணி, ருத்ரி
கமழ்குழல் நிராகி, சக்தி,
காராமி வாயி பெற்ற
அமரனே நிதியே போற்றி;
திருச்செந்தில் நாதா போற்றி!
நமனையும் வெல்லு மாற்றல்
நல்குகாங் கேயா போற்றி! 17

அணங்குகள் இருவ ரோடும்
அரிஅயன் சிவனும் போற்ற
வணங்குவார்க் கருளி நிற்கும்
வயலூர் நின்தாள் போற்றி;

மணமிகும் செம்பொற் பாத
மலரையென் முடிமேல் வைத்த
குணமிகும் ஞான ராஜா
குமாரகம் பீரா போற்றி! 18

தண்டமிழ் மொழியைத் தந்தும்
தமிழ்ச்சுவை பருகு தற்குக்
கொண்டலே! அவைய மர்ந்த
குறையிலாப் புலவ போற்றி!
தெண்டிரை ஆழி யோரப்
போருர தீர போற்றி;
கண்மணீஇ! உயிரே! காப்புக்
கதிரேச சரணம் போற்றி. 19

கம்பிக்கை வைக்கும் பேர்க்கும்
நற்றவம் புரிவோ ருக்கும்
இம்மியும் குறைவைக் காமல்
ஈடேற்றும் சுவாமி நாதா
செம்பவள இதழாய், அட்ட
சித்தியும் முத்தி நல்கும்
எம்பெரு மாளே போற்றி;
ஏரகத் திறைவா போற்றி! 20

பத்தரின் நெஞ்சக் கோயிற்
 பரமனே! கார்த்தி கேயா!
 சத்திய வடிவே போற்றி;
 சதுர்மறைப் பொருளே போற்றி;
 வித்தகா! சூர் தடிந்த
 வேலவா கடம்பா போற்றி;
 நித்தியா, திருமால் வெற்பா!
 நெடுமயில் அரசே போற்றி!

21

மலைநகில் அளக்கும் கங்கை
 மாநிலத் துன்றன் தாய்மை;
 அலைகடல் களஞ்சி யம்மாய்
 அருட்சய்த குருவே போற்றி!
 கலைக்கெலாம் முதல்வா போற்றி;
 கவிராஜ குமாரா போற்றி;
 குலையாத நிதிய னிக்கும்
 குபேரர்க்கும் குபேரா போற்றி!

22

யாணமென் புதுமை யாகும்
 ஆதியும் அந்தம் இல்லாய்
 வானவர் கோவே, போற்றி;
 வடிவேல, மலர்த்தாள் போற்றி;

மீனவன் வளர்த்த சங்கத்
தமிழ்தந்த குருப ரார்க்கு
ஞானமும் வீடும் தந்த
வள்ளலே! போற்றி போற்றி ; 23

ராசியோர் ஈரா றுக்கும்,
நவ கோள்கள், உடுக்க ளுக்கும்,
ஏசிலா இயக்கம் தந்தாய்;
இணையிலாய் போற்றி போற்றி;
வாசியை யறிந்தார் சொற்கு
வயப்படும் கந்தா போற்றி;
தூசிலாச் சிவக்கொ முந்தே
தூயவா சரணம் போற்றி! 24

இலக்கிலாக் கப்ப லைப்போல்
இடருறும் சமய மெல்லாம்,
நலஞ்செய்வா யோடி வந்தென்
நாவையும் அசைப்பாய் போற்றி;
வலவனே! வாகு லேயா
முத்தையா சுவாமி போற்றி;
சலனத்திற் பிழைசெய் தாலும்
தயாநிதி பொறுப்பாய் போற்றி. 25

வகரம்போல் உடன்ப டுத்தும்
 வள்ளித்தாய் தன்னைக் கொண்டு
 இகநலம் அளிக்கும் வேந்தே
 மருதமலைச் சுரேசா போற்றி;
 அகத்துறை விசாகா போற்றி ;
 ஆயிரம் வேளை வெல்லும்
 குகநாதா போற்றி; சேவற்
 கொடியேந்தும் தலைவ போற்றி ! 26

இழந்ததும் இருப்பும் பேச
 இயலாத எணையும் ஆண்டு
 வழங்குமுன் அருளுக் கொப்பாய்
 வையத்தில் ஏது மில்லை;
 மழவுரு நாதா போற்றி
 மாமயில் பிரியா போற்றி;
 பழநியம் பதியாய் போற்றி ;
 ஓம் தாரகாரி போற்றி !

இளஞ்சிறு சேய்போல் காட்டி
 நான்முகன் செருக்க ழித்த
 களபஞ்சேர் கடப்பந் தாரா
 கமலப்பூந் தாள்கள் போற்றி.

வளந்தரும் பாலா போற்றி :
 குலிசாயுதப் படையாய் போற்றி;
 களவீரர் வீர வாருத்
 தேவர்க்குந் தலைவா போற்றி ! 28

இறகினால் விண்ம றைக்கும்
 இயல்மஞ்ஞை நடன மாட(ப்)
 புறமகம் நிறைந்து நிற்கும்
 போதகா மயில்மேல் வந்தென்
 அறத்தையும் காத்த ருள்வாய்
 ஆறுமுகச் சிவனே போற்றி;
 பிறப்பிறப் பிடைபு மில்லாப்
 பெம்மானே போற்றி; போற்றி, 29

இனவெழுத் தாறும் போல
 முகமாறு கொண்டாய் போற்றி;
 மனம்மொழி மெய்க்கு மெட்டா
 மதியமே! யோகா போற்றி;
 கணக்கிலாக் கோடி வெய்யோன்
 தனைவேலாய்க் கொண்டாய் போற்றி;
 சினமுதல் மயக்க றுக்கும்
 சிவசாமி போற்றி போற்றி ! 30

முற்றும்

•நோய் நீங்கப் பாடியது.

